

Ameriške vesti.

K. S. K. J. podpisala \$10,000 "Liberty" bondov.

Iz glavnega urada K. S. K. J. se nam poroča, da je naša Jednota dne 15. junija podpisala za \$10,000 vojnega posojila, ali takozvanih "Liberty" bondov.

To svoto se je vzelo iz vlog bančnih depozitov, ki niso donali nobenih obresti. Kakor znano, so "Liberty" bondi najbolj varni vrednostni papirji za nalaganje denarja, ker jamči zanje najbogatejša vlada na svetu — vlada Združenih držav in donajajo po tri in pol odstotke na leto.

Želeli bi bilo, da bi naša konvenciona zbornica dovolila nakup še za nekaj tisoč dolarjev teh bondov.

Prvo žrebanje za vojaški nabor.

Predsednik Wilson je dne 12. t. m. sporazumno s vojnim svetom določil, da se ima pričeti dne 1. julija t. l. z žrebanjem imen registriranih Amerikancev, ki bodo podvrženi vojaškemu naboru in katere se bo poslalo na francosko fronto.

Natančne določbe in pravila o novačenju, ali naboru, in o oproščenju od vojaške službe se bo izdalo v kratkem, tako se bo tudi kmalu določilo lokalne naborne komisije. Guverner vsake države bo imel v svojem področju sporazumno s vojnim departmentom oblast sestavljati distriktne in lokalne komisije za nabore in oporitev od vojaške službe pod gotovimi pogoji.

Kakor se poroča, znaša skupno število registrirancev 9,500,020; od teh je približno 3 milijone mladencev in moških (ameriških državljanov), ki niso pri registraciji navedli nikakih vzrokov za oproščenje od vojaške službe. Torej se bo za enkrat izrebal od tega števila zadostno število nabornikov, da bo mogoče še pred zimo poslati 500,000 mož broječo ameriško armado na Francosko.

Amerika bo kontrolirala svetovno trgovino.

Dne 12. t. m. je senatna zbornica odobrila in potrdila administracijsko špijonažno predlogo z dostavkom o prepovedi izvoza ameriškega blaga. Točko o časniškarski cenzuri se je kratkoma črtalo enkrat za vselej.

Novi predlog, katerega mora sedaj še predsednik Wilson podpisati, daje predsedniku Wilsonu neomejeno pravico, da lahko kar na svojo roko ustavi izvoz ameriškega blaga, katero se je dosedaj pošiljalo v veliki množini Nemčiji čez nevtralne države. V prvi vrsti se bo zanj pošiljalo ameriško blago v nevtralna pristanišča samo v toliki meri, oziroma množini, kolikor ga bo treba za lastno rabo.

Na podlagi novega trgovskega zakona bo imel predsednik Wilson tudi moč in pravico določiti, koliko omenjenega blaga se bo smelo v prihodnje pošiljati iz nevtralnih držav v Ameriko, ta privilegij bo nedvomno veljanskega pomena za ameriški uvoz blaga, ker bodo zanj prej lahko dobivale Združene države zadostno množino surovega blaga iz Evrope, kar dosedaj ni bilo mogoče.

Vlada Združenih držav bo zanj naprej uvedla strogo kontrolo pri izvozu domačega blaga. Vsak parnik, bodisi doma ali inozemski, bo moral imeti posebno vladno dovoljenje za izvažanje blaga. Parniki nevtrolecev, ki se bodo ustavljali v naših lukah, bodo morali jemati nazaj le take vrste blago in toliko, kolikor ga dotična nevtralna država v resnici potrebuje in ne več.

Vse te nove določbe bo izvrš-

val sporazumno s predsednikom trgovinski department s pomočjo posebnih posvetovalnih pododsekov, zastopajočih državo, armado in mornarico. Na ta način bodo imele znanprej Združene države kontrolo nad svetovno trgovino.

S to novo postavno določbo so osobito tri znane nevtralne države zadovoljne: Norveška, Švedska in Švica.

Nova določba določa tudi smrtno kazen za špijonažo ali vohunstvo, ali pa večletni zapor v ječi; poleg tega je določena visoka denarna kazen za one ameriške trgovce, ki bi skušali kršiti postavne glede trgovine z inozemstvom; dalje sili gotove države, da morajo ostati strogo nevtralne; določa zaplenbo parnikov, ki prevažajo municijo za nepostavne namene in uveljavlja končno nove cmejivne pri izdaji potnih listov za inozemstvo.

\$5,000,000 za ameriški Rdeči križ.

New York, N. Y., 18. jun. — Ravnateljstvo U. S. jeklarske korporacije je te dni naznanilo lastnikom takozvanih "common" delnic, da se bo dne 2. julija t. l. izplačalo 1 odstotek posebne dividende na te delnice s priporočilom, da naj se to svoto nakloni ameriški Rdečemu križu. Jeklarski trust bo na ta način izplačal \$5,000,000 posebne dobrodelne dividende.

Aretirani nemški zarotniki.

St. Louis, Mo., 16. jun. — Zvezni detektivski so danes aretirali 4 člane Nemško-Ameriške Zveze in stali iste pred veliko poroto. Dva izmed teh sta obtožena vsled tega, ker sta se na grozljiv način izrazila napram predsedniku Wilsonu, eden je zadnji delil protinaborne letake in slednji je imel prepovedano orožje v svoji posesti.

Povečanje ameriške zračne flote.

Washington, D. C., 17. jun. — Vojni tajnik Baker je sporazumno s predsednikom Wilsonom izdelal načrt, da naj se v najkrajšem času zgradi sto tisoč modernih eroplanov, katere se bo tekom tega leta poslalo na francosko fronto. Stroški za povečanje te zračne flote so določeni na 600 milijonov dolarjev. O tem proračunu bo kongresna in senatska zbornica že v par dneh debatirala in glasovala.

Aretirana anarhista.

New York, N. Y., 16. junija. — Aleksander Berkman in Ema Goldman, vodji ameriških anarhistov, sta bila danes staviljena od čez porote vsak pod \$25,000 varščine vsled zarote proti vladi. Oba aretovana sta zadnji čas delovala na vse načine, da bi med ljudstvom omejila in preprečila naborno registracijo.

Meseca junija t. l. je bilo namreč v anarhističnem listu "Blast" in "Mother Earth" priobčenih več tozadevnih, ali takih člankov, ko so ljudstvo naravnost hujskali k ustaji in zaroti proti Združenim državam. Prvi list "Blast" izdaja zloglasni Aleksander Berkman, drugega pa Miss Ema Goldman, ki sta imela že neštetokrat zapreke s sodnijo.

Ker ni nihče izmed teh ameriških državljanov, se bo najbrže oboja morebitni osebi in prestani kazni deportiralo, kajti postava Združenih držav določa, da se inozemca lahko deportira, če je bil dotičnik že 2 krat obsojen zaradi kakšnega zločina; pri tem se nič ne gleda na večletno bivanje take osebe tukaj v Združenih državah.

Kakor znano je Aleksander Berkman presedel že 14 let ječe, ker je nameraval umoriti milij-

NOVI GRŠKI KRALJ ALEKSANDER.

Novi grški kralj Aleksander, ki je prevzel vladno dne 12. t. m. je komaj 24 let star. Rojen je bil dne 1. avgusta 1893; od svojega brata, prestolonaslednika Jurija je za 3 leta mlajši. Da je dosegel do kraljevske časti je pripisovati dejstvu, ker je sedanji grški kralj Aleksander vnet pristaša Venizelosove, ali ljudske stranke na Grškem, ki v prvi vrsti nasprotuje nemški propagandi.

Prav vsled tega vzroka je sedanji kralj Aleksander še pred letom dni pustil službo stotnika pri I. artilerijem polku, da se je pridružil Venizelosovim pristašem.

narja H. C. Frieka; Berkmanova zvesta prijateljica "rudeča" Ema Goldman je pa že tudi doslužila leto dni ječe na Blackwell otoku v New Yorku zaradi ščuvanja ljudstva k nemiru.

Novovrstne submarinke.

Edward F. Chandler, znani izumitelj in strokovnjak pri mornaričnem departmentu je predložil vladi obris novovrstnih submarink, ali podmorskih colnov, ki bodo samo 20 čevljev dolgi. Glavna stvar pri tem bo močerno sestavljen gonilni stroj, ki bo tako majhen, da bi se ga lahko izstrelilo iz torpedne cevi. Stroški za gradbo take submarinke bodo majhni. Novovrstne ameriške submarinke bodo lahko krožile v morskem razdalji 10 milj in bodo imele na krovu samo 1 moža, ali mornarja.

Inozemske vesti.

Grški kralj Konstantin odstopil.

Atene, Grško, 12. junija. — Grški kralj Konstantin I. se je danes odpovedal svojemu prestolu; želelo pri vladanju bo prevzel njegov sin princ Aleksander. Pri tem se je popolnoma prezrlo prince Jurija, dosedanjega prestolonaslednika vsled tega, ker je prevelik prijatelj Nemcev.

Ministrski predsednik Zaimis poroča, da se bosta bivši kralj in prestolonaslednik oba preselila v Švico.

Da je prišlo do tako nepričakovane preobrate pri grški vladi, so to povzročile ententne zaveznice: Anglija, Francija in Rusija, ker je gojil bivši grški kralj prevelike simpatije do Nemčije. — Kraljev odstop je izposloval francoski senator Jonnart, ki se je mučil zadnje dni tu v Atenah poblaščen od svoje vlade, Anglije in Rusije. — Povodom te izpremembe se niso vršili v Atenah in sploh ne na Grškem nikakoli nemiri; za

UPPER, LEFT, ALEXANDER. RIGHT, VENIZELLOS AND CONSTANTINE. LOWER, PRINCE GEORGE.

Slika na levi nam predstavlja novega grškega kralja Aleksandra, na desni poleg njega je v civilni obleki grški minist. preds. Venizelos, poleg njega stoji v voja-

skem opravi bivši grški kralj Konstantin, oče sedanjega kralja Aleksandra, zdolet na levi je pa njegov brat, grški prestolonaslednik, princ Jurij.

General Pershing se je podal tekom današnjega dneva v francoski glavni vojni stan, kjer je bil gost generala Petain, vrhovnega francoskega armadnega poveljnika.

Marquis de Chambrun, potomec slovečega ameriškega generala Lafayette je večeraj pozdravil Pershinga na Picpus pokopališču, ko je slednji položil krasen venec na grob nekega znanega francoskega generala iz revolucionarne dobe. General Pershing je na to odgovoril:

"V veliko čast in veselje si štejemo vsi Američani, da smo imeli priliko obiskati grob moža, ki je storil toliko dobrega za Ameriko. Ta obisk naj tvori bolj tesno prijateljsko vez med Francijo in Združenimi državami."

Gen. Pershing v glavnem francoskem vojnem stanu.

Pariz, Francija, 16. junija. — Po tridnevem bivanju v Parizu, ko je bil ameriški general Pershing gost Francije, se je pričel danes ta odlični gost resno pripravljati za svojo misijo s tem, da bo uredil vse potrebno za prihod ameriških čet, katerim je on določen kot poveljnik. Danes, že zgodaj zjutraj se je podal Pershing iz svojega hotela v ameriški glavni armadni stan na Rue de Constantine poleg hotela des Invalides, kjer je pričel prvič uradno poslovati.

General Pershing dobiva dan na dan številno pismo od ameriških vojakov v službi pri armadi za vseznikov. Vsi ti ga prosijo, da naj jih Pershing premesti k novi ameriški armadi na Francoskem; tako se želi pridružiti tej armadi tudi številno ameriških civilistov, živčih v Franciji. Tej želji pa gen. Pershing nikakor ne bo ugodil na podlagi odredbe vojnega departmenta. Vzelo se bo pa nekaj teh izkušenih častnikov in podčastnikov, ki bodo vežbali in podučevali novodošle ameriške čete.

Vojni odsek francoske poslanke zbornice je odobril resolucijo, da naj se ameriški generalu Pershingu v počast in priznanje odpusti vse manjše, nepepetane kazni v francoski armadi. Tako je dobilo tudi danes vse francosko vojaštvo na fronti po pol litra vina, katerega se je spilo v pozdrav in na čast gen. Pershingu.

Iz Rusije.

Petrograd, Rusija, 18. junija. — Vojni minister Kerensky se je izrazil danes napram ameriškim častniškim poročevalcem, da se Rusija na noben način ne bo dala pregovoriti od Nemčije za kako sklepanje separatnega premirja; haš nasprotno, nova ruska vlada se je te dni odločila, da bo Rusija s pomočjo zaveznikov nadaljevala z vojno toliko časa, dokler se ne doseže popolne zmage. Tozadevno je ruski vojni minister Kerensky začel vihteti svojo železno pest, da bo prisilil armado do nadaljnjega bojevanja.

Danes je izdalo vojni ministerstvo ukaz na vse vojaške begune, da naj se nenudoma vrnejo nazaj k svojim četam, v nasprotnem

slučaju bo izgubil sleherni begun: volilno pravico in pravico do lastovanja kakšnega ruskega ozemlja. Poleg tega je Kerenski priporočil vladi, da naj izda novo postavbo za kaznovanje vseh protivojnih agitatorjev; kazen za tako početje naj bi znašala 10 let zapore v ječi.

Kerenski oster nastop za nadaljevanje vojne in vzdrževanje discipline pri armadi je našel med ruskim ljudstvom povoljen odmev. Iz Odesa in Moskve se poroča, da hoče celo številno hrabrih ruskih žena in deklet sestaviti svojo posebno "legijo smrti"; te domoljubne Rusinje so pripravljene iti na fronto in umreti za domovino.

Izgube Nemcev.

London, Anglija, 18. junija. — Kakor poročajo nemški uradni listi, so znašale izgube Nemcev tekom maja 1917 sledeče:

Ubityh v vojni in umrlih vsled ran in bolezni 22,000; ujetih in pogrešanih 26,562; ranjenih 62,394 torej skupaj 110,956.

Ako se prišteje te žrtve k skupnemu številu izgub Nemcev od početka vojne, znaša to število 4,356,760 in sicer: 1,068,127 ubityh in umrlih za ranami, 557,410 ujetih in pogrešanih ter 2731,223 ranjenih.

Norveška pred vojno.

New York, N. Y., 16. junija. — Kakor poročajo semkaj iz Norveške došli potniki, bo stopila Norveška v vojno najbrž že tekom 1 meseca. Vsled blokade na morju se ne more več dovažati živeža v deželo kar povzroča splošno bedo in lakoto, osobito med revnim norveškim ljudstvom. Vzrok vse te bede pripisujejo Norvežani Nemčiji; torej je pričakovati, da se bo Norveška pridružila v slučaju vojne ententnim zaveznikom, da se na ta način maščuje nad Nemčijo.

Preobrat na Španskem.

New York, N. Y., 18. junija. — Od neke jako zanesljive in verodostojne strani na Španskem je došlo danes semkaj neko privatno poročilo, da namerava sedanji španski kralj Alfonz odstopiti ter uvesti na Španskem ljudovlado. Pri tem je celo privoljen prevzeti službo prvega predsednika, če ga ljudstvo v to izvoli.

Vtem pismu se dalje poroča, da se pripravlja vse špansko ljudstvo na splošno revolucijo in da hoče na vsak način strmoglaviti sedanjega kralja v svrhu uvedbe republike.

Bolj podrobno ni bilo o sedanjem položaju na Španskem v tem pismu poročano, ker je šlo pismo skozi cenzuro.

Ameriška komisija dospela v Petrograd.

Petrograd, Rusija, 18. junija. — Te dni je dospela semkaj s posebnim vlakom ameriška komisija, broječa 25 zastopnikov; to komisijo vodi senator Root. Takoj ob prihodu so pozdravili ameriške goste že na kolodvoru zastopniki nove ruske vlade; po cestah, kjer se je ta komisija vozila, ji je prirejalo rusko ljudstvo burne ovacije.

Včeraj je prisostvovala Rootova komisija slovesni službi božji v bivši carski Zimski palači, na kar si je ogledala vse to veličastno sedaj ljudsko poslopje. Mr. Root je obiskal v spremstvu svojih tovarišev ruske ranjence, ki ležijo v velikih sobah in dvoranah te palače in se je z njimi prav prijazno pogovarjal.

Ameriški podadmiral Glenon se bo podal danes v Sebastopol, kjer bo gost ruskih častnikov in bo ogledal pri tej priliki rusko floto v Črnem morju.

Društvene vesti in dopisi.

NAZNANILO.

Članom društva sv. Štefana št. 1. K. S. K. Jednote, Chicago, Ill. se naznanja, da je imel veselilni odbor mejo, na kateri se je zaključilo, da se naj pošlje na dom vsakemu članu po pet tiktov za naš prihodnji piknik; tiketi so tiskani v slovenskem in angleškem jeziku in nosijo številko od 1 naprej, tako, da dobi vsaki član, prvi od 1 do 5, drugi od 5 do 10 in tako naprej; veselilni odbor, oziroma tajnik ima naslov vsakega člana vpisan v nalašč zato pripravljene knjige, v kateri bodo zapisane številke od listkov, da se bodo znalo natanko, koliko jih bo kateri prodal; denar in neprodani tiketi se morajo izročiti veselilnemu tajniku na prvi seji po veselici. Zraven tiktov dobi še vsak član priloženo pismo, naj ga dobro prečita in naj isto upošteva, ker to bo korist njemu in celemu društvu.

Člani na potnih listih, morajo prodati vse poslane tikete, ali pa plačati svoto \$1.00 v korist društvene blagajne, to je brez izjeme, da se ne bode spet kateri ježil in kakšne sitnosti počenjal.

Člani, kateri se nahajajo v okolici društva in če se ne bodo mogli na noben način udeležiti veselice, so prošeni, da ravno tako prodajo vse tikete, ali pa plačajo svoto \$1.00.

Veselilni odbor bode zopet v kratkem zboroval in na isti seji se bodo izbrali še drugi, kateri bodo delali na veselici; prosijo se dotične, kateri bodo o tem obveščeni, da se naj nikar ne izgovarjajo, ampak naj z veseljem delajo na veselici, ker to bode vsem v korist.

Debatiralo se je o razničnih stvareh, kako da bi ljudstvo imelo več zabave in vžitka; zaključek je bil, da bode na razpolago kegljanje za dobitke in več drugih šoliger. Naj to za enkrat zadostuje. Torej, cenjeni člani, le s korajžjo z listki med prijatelje! Dobro agitirajte in uspeh bode polviljen. H koncu pozdravljamo vse člane in članice dr. sv. Štefana št. 1 K. S. K. J., kakor tudi druge rojake.

John Zvezich,
tajnik veselilnega odbora.

NAZNANILO.

Vsem članom in članicam društva Vitezi sv. Jurija št. 3, K. S. K. J. v Joliet, Ill., ki se nameravajo udeležiti slovesnosti blagoslovljenja zastave društva sv. Janeza Krstnika št. 11, K. S. K. J. v Aurora, Ill., se tem potom naznanja, da naj se zberejo v nedeljo, dne 24. junija točno od 7. uri zjutraj v šolski dvorani pripravljeni za odhod. Od tam se podamo na karo pocestne železnice, ki bo najeta za naše društvo. Opoznamo vsled tega vse, da se pravočasno zberete skupaj, da ne bo nihče karne zamudil, kajti kara bo odpeljala kmalu po 7. uri.

Zeleti je, da bi se zbrali člani in tudi članice našega društva v velikem številu, da s tem pokažemo naklonjenost in prijateljstvo do našega sobratskega društva v Aurori, Ill.

Torej na veselo svidenje v nedeljo, dne 24. junija.

Sobratski pozdrav

Josip Panian, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada dr. sv. Janeza Krstnika št. 14 K. S. K. J., Butte, Mont., se naznanja, da bomo obhajali god našega društvenega patrona sv. Jan. Krst. na nedeljo, dne 24. junija s sv. mašo. Vsled tega naj se zbira članstvo ob 10. uri v dvorani šolskih sester na McQueen Add. Od tam odkorakamo skupno v cerkev sv. Križa; na to praznovanje so povabljeni vsa slovanska društva iz našega mesta in bližnje okolice.

Po naši bodo govori in pijača z prigrizkom.

Tem potom tudi prosim vse člane našega društva, da naj se polnoštevilno udeležijo prihodnje mesečne seje, na kateri se bo vršila volitev delegatov za XIII. konvencijo K. S. K. J. Izvolite si previdne, zanesljive in pravične moze, ki bodo zastopali koristi društva in K. S. K. J.

K sklepu moram še poročati žalostno in grozno novico o veliki katastrofi, ki se je pripetila dne 8.

junijskega v rovu "Granite Mountain Mine", last North Butte Mining Co. V tem rovu je storilo smrt 173 rudarjev; do danes, 14. junija, leži še 23 ponesrečenec v tem rudniku. Hvala Bogu, od našega društva nismo izgubili nobenega člana; par Slovencev je pač delalo isti dan v notri, pa so se že pravočasno v nekem stranskem rovu tako zablokali, da ni mogel ogenj in plin do njih. Nekaj izmed Slovencev je bilo na ta način zaprtih v istem rudniku od 2 do 3 dni; čakali so, kdaj jim pride rešilna roka na pomoč, kar se je končno tudi zgodilo, da so bili vsi rešeni gotove smrti.

Pozdrav vsemu članstvu K. S. K. Jednote

Karol Prelesnik, zastopnik.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Petra št. 30, K. S. K. J. v Calumet, Mich., se naznanja, da sta bila pri redni seji dne 10. t. m. izvoljena sledeča dva delegata za 13. konvencijo K. S. K. J. in sicer sobrat Paul K. Madronič in sobrat Mihael Majerle; pomožnim ali nadomestnim delegatom je bil izvoljen sobrat Frank Beničič, ki bo na konvenciji zastopal enega izmed prvih dveh v slučaju, da kateri izmed njih ne bo mogel iti.

Nadalje se vsi člani našega društva opozarjajo, da naj se udeležijo prihodnje redne mesečne seje, ki se vrši dne 8. julija t. l. Na tej seji naj vsakdo razjasni svoja mnenja in želje glede izpremembe Jednotinih in društvenih pravil, da bosta te točke naša dva delegata na konvenciji upoštevala.

Sobratski pozdrav

Paul K. Madronich, tajnik.

NAZNANILO.

1) Člani društva Marije Deviece št. 33 K. S. K. J. Pittsburgh, Pa., so naprosili, da se polnoštevilno udeležijo seje, vršče se dne 1. julija t. l., ker bo na isti seji volitev delegatov za 13. glavno zborovanje K. S. K. Jednote in volitev veselilnega odbora pri naši veselici, katero priredi društvo dne 3. julija zvečer v Kranjsko Slovenskem Domu.

Cenjene člane, članice in tudi druge rojake se najljubše vabi k tej veselici, kjer bo dovolj zabave in najboljša postrežba. — Dobro nam došli vsi!

2) V Pittsburghu se vrši dne 24. t. m. to je četrto (zadnjo) nedeljo velika patrijotična parada, katero priredi tu živeči Slovani. Odbor našega društva je bil prisoten na zadostni pripravljali seji in je določil, da se bo tega spreveda (parade) udeležilo tudi naše društvo.

Zatorej so naprosili vsi člani in cela slovenska naselbina v Pittsburghu ter okolici, da se polnoštevilno udeležijo te patrijotične parade. Vsi udeleženci naj pridejo označeno nedeljo točno o pol dne v Kranjsko Slov. Dom. Namen tega spreveda je, pokazati javno, da spoštujemo in ljubimo našo novo domovino, ali Združene države. Upam, da se bo te parade vdeležil vsak Slovenec, da bomo s tem javno pokazali naš patrijotizem ali domoljubje do naše mogočne in svobodne ameriške Unije.

Bratski pozdrav članstvu K. S. K. Jednote in vsem rojakom iz pittsburske naselbine.

John Filipičič, tajnik.

NAZNANILO.

Iz urada dr. Vit. sv. Florijana št. 44 K. S. K. Jednote So. Chicago, Ill. se naznanja vsem članom našega društva, da je bilo sklenjeno na seji dne 3 t. m. in potrjeno za veljavno pravil v slučaju kaknega umrlega člana. Sklenilo se je, da se mora vdeležiti pogreba vsak član našega društva, naj isti že dela ali pa ne. Kdor se ne udeleži pogreba, plača 50c v društveno blagajno; iz vzeti so samo bolniki.

Potrjeno je bilo tudi, da če je član doma pa se ne udeleži pogreba, ga ima dr. pravico še posebej kaznovati, kakor v to člani sami na seji določijo.

Nadalje se naznanja, da smo bili povabljeni na piknik društva sv. Mihaela v povečani slavnosti, katero priredi označeno društvo povodom blagoslovljenja društvene zastave, ki se vrši v soboto,

dne 23. junija, prihodnjo soboto. Sklenilo se je, da se zberemo dne 23. junija zvečer od 7. uri v društveni dvorani, odkoder bomo skupno odkorakali v Grille Grove. Torej, cenjeni člani in sobratje! Zberite se v polnem številu. Kolikor več nas bo vdeležencev, toliko lepše in bolj častno bo za naše društvo, ker bomo v raznih slučajih tudi mi potrebovali pomoči od drugih sobratskih društev.

K sklepu tega naznanila se opozarja še vse one člane, ki so zaostali z assessmentom, da naj poravnajo svoj dolg čim prej tem boljše, kajti društvene knjige in račune bo treba koncem junija zaključiti za prvo polletje. Ako bo morda kak član vsled nerednega plačevanja, ali zaostalega dolga suspendiran, si bo temu sam kriv. S sobratskim pozdravom do vseh članov (ie) dr. Vit. sv. Florijana in vsega članstva K. S. K. Jednote.

Math Pirnar, predsednik,
Jakob Smrekar, tajnik,
R. F. Kompare, zast.

NAZNANILO.

Iz urada društva sv. Treh Kraljev št. 98, K. S. K. J., Rockdale, Ill., se tem potom naznanja vsem onim članom tega društva, ki se niso udeležili naše zadnje seje dne 3. t. m., da se je na isti seji prečitalo pismo povabilo našega sobratskega društva sv. Janeza Krstnika št. 11 iz Aurore, Ill., da bi se tudi naše društvo vdeležilo njih slavnosti povodom blagoslovljenja nove društvene zastave na dan 24. junija.

Naše društvo je vzelo to povabilo na znanje s sklepom, da se korporativno udeležimo te slavnosti; zatorej ne zaostajajmo za drugimi društvi, ki so tudi že svojo udeležbo obljubila.

Naše društvo se bo označeni dan zbiralo v Ana Mavričevi dvorani najkasneje ob pol sedmi uri zjutraj, ker ob 7. uri pride po nas senkaj posebna poulična kara, katero se odpeljemo v Auroro, da dospemo tja še pred uro, kakor določeno in prošeno. V Aurori nas bo društvo sv. Janeza Krst. št. 11 pričakovalo in potem odkorakamo skupaj v cerkev sv. Jožefa, kjer se bo vršilo med sv. opravilo blagoslovljenje nove zastave. Po slavnosti službi boji bo pa veselica oziroma piknik, kojega priredi gori omenjeno društvo povodom te slavnosti; na večer se pa poslovimo od naših auroskih rojakov in sobratov, ter se odpeljemo zopet s posebno (Special) karo domov. Kdor se misli udeležiti te slavnosti, naj se takoj javi pri podpisnem tajniku.

Bratski pozdrav do vseh članov in članice dr. sv. Treh Kraljev in vsemu članstvu K. S. K. J.

Josip Snedie, tajnik.

NAZNANILO.

Vsi člani in članice, spadajoči k društvu sv. Cirila in Metoda št. 135, Gilbert, Minn., so naproseni, da store svojo in društveno dolžnost, namreč oni, ki še niste oddali spovednih listkov. Prinesite jih v urad, ko bode prva seja, to je dne 24. junija t. l.

Velikonočna spoved oziroma velikonočna doba se je že zaključila dne 3. junija, zato je sedaj skrajni čas, da pošljemo duhovnemu vodji poročilo, da smo dobri družbeniki in tudi katoličani.

Prosim vaš nadalje, da se udeležite tudi vseh društvenih sej, o sobito sedaj pred konvencijo K. S. K. J. Na teh sejah naj bi se eni ali drugi stvari razmotrivalo, kar bi bilo za našo korist in korist vsega članstva K. S. K. J. — Sedaj vas pa k sklepu še enkrat prosim in opominjam, da te gorina vedene točke v mojem naznanilu upoštevate.

Sobratski pozdrav

Frank Koshar, tajnik.

Cleveland, Ohio.

Že zopet Cleveland — se bo morda ježil naš urednik! Pa le ne hudujte se zaradi mojega zopetnega dopisa. Jaz bi rad na tem mestu dobesedno opisal, kako sem preživel en dan v slavno znanem chikaškem mestu. Prosim vas torej, da mi pošljete, če prav me boste morda gledali vsled tega po strani. — Pa nič zato. Vas vseh se sedaj ne bojim, ker sem zopet v Clevelandu. Saj sem Vam že poprej povedal, da se

bom rad spomnil tega obiska, ko se zopet povzame domov.

Da sem se dne 11. t. m. mudil v Chicagu je bila temu vzrok moja radovednost, ko mi je Mrs. Omerzel pripovedovala o vašem mestu tedaj ko se je mudila pred par tedni tukaj pri nas. Čul sem da se imajo naši rojaki v Chicagu vsi dobro in zadovoljno, da je vse lepo in da se vseh naselbina napreduje v vseh ozirih, osobito v društvenih. (Vse bi bilo še "all right", če bi ne bilo te neznozne draginje. Op. ured.) Posebno mi je rojakinja Mrs. Omerzel še povdarjala, da je čudi vse nekaj bolj živahno, odkar izhaja v Chicagu "Glasilo K. S. K. Jednote". Domoljubni rojaki iz Chicaga so se pričeli osobito zanimati za pridobitev državljanjskih papirjev, ker jim gre uredništvo tega lista rado na roke.

Jaz sem hotel biti glede tega na gotovem in ker sem imel baš priložnost, da se lahko breplačno vozim, sem jo oni dan skrivaj tjakaj popihal.

Ko sem došel v bližino W. 22 in 23. ceste blizu So. Lincoln St. se mi je zdelo podobno, kakor da bi došel v Ribnice. Gledal sem, kje je ona nizka polovična cerkev, katero sem videl pred nekaj leti nazaj; ali zastoj sem poiskal. Tamkaj stoji sedaj že lična zidana cerkev sv. Štefana, poleg nje pa tudi novo župnišče, ki je tako umetno in lepo zgrajeno, da služi vse priznanje oni, ki si ga je omislil. Oni hudič g. župnik, kojega se nekateri tako bojijo je popolnoma zadovoljen s svojimi farani, kakor so tudi domači farani z njim zadovoljni. Vsem skupaj kličem torej: Le tako naprej, cenjeni farani! Njiva med trnjem postaja že bolj rodovitna, kakor na lepem polju in dosegli boste sčasoma še lepše sadove.

Hotel sem videti tudi urednika našega glasila in njegov usodni koš, kamor roma dosti stvari, ki niso zrele za javnost; isti košek je že precej zdelan, ker je spleten z vrhčevja; treba bo, da mu na konvenciji kupimo velikega, novega in sicer iz močne žice. Našega porednega in strogega urednika se nisem dosti ustrašil, ker je bolj tih in miren. Čuditi sem se pa moral, kako lep pisarniški prostor ima naše uredništvo in tako po ceni, samo \$13.00 na mesec in to v sredini slovenske naselbine chikaškega mesta blizu cerkve in tiskarne. Stavim takoj \$13.00, da bi morali plačati za tako pisarno tu v Clevelandu od \$30.00 do \$35.00 na mesec, pa tudi kje drugod. — Čudil sem se tudi, da so zemljišča in poslopja v onem delu Chicaga veliko cenejša kot tu pri nas v Clevelandu. Vsa čast in priznanje našemu uredniku, ker je pri vseh uredniških in upravnških poslih tako točen in reden; dasiravno sedaj vse to opravlja sam, je pri tem vseeno lepo rejen, vedno vesel in menda tudi zadovoljen! (Samo če bi ne bilo te preklicane draginje. Op. ured.)

Mudil sem se tudi v hiši družine Maks Omerzel, kjer sem takoj zapazil, da se nahajam pri ljudeh, kjer je najlepši red, hišni blagoslov in zadovoljnost. Ta družina ima lično zidano hišo, kjer stane več strank. Uljudnosti in postrežbe družine Omerzel ne bom z lepo pozabil.

Ko sem srečal rojaka Martina Lavrič, ki prodaja lote, hiše in farme — mi je rekel, da je precej zaposlen, vendar pa da se naši ljudje malo bojijo vojske in nemškega kajzerja. Imel sem tudi posel z znanim rojakom Fr. Krže-tom, ki živi od svile, oziroma izdeluje raznovrstne svilnate stvari, zastave, regalije itd. Ta se mi je pritoževal, da je vse tako drago, da ne ve, kaj bo; vendar mi je obljubil, da bo moje naročilo kmalu dogotovil.

Zel sem videti tudi onega slovečega slona v Lincoln parku, o katerem vedo ljudje iz Chicaga toliko pripovedovati. Seveda je bilo potreba za to pozvati šoferja in avto, ker oni slon stanuje nekje daleč tam na Eastu blizu Mišigon jezera. Spoznal sem, da imajo chikaški parki tako velikost, kot samo mesto Chicago.

Vrtniški se nazaj sem obiskal še rojaka F. Baniča v njegovi prodajalni, da sem zvedel po čim je v Chicagu riž, kava in moka. Vprašal sem ga tudi, če prodaja svojo lično na vogalu stoječo zidano hišo. Ker pa je bila cena previsoka, se za enkrat nisva pogodila zanj. Na večer smo telefonski tudi po rojaka Antona Gregorič-a, pa žal oglasil se nam je žal prav žalostno

s postelje. Jaz sem ga naravnost vprašal, če hoče imeti morda že pogrebnička, kar bi mu tudi dobro postregel, naj kar je rojak Gregorič obrni pogovor drugače, da ni take nevarnosti in da ga samo včasih po nogah trga.

Pri vsem tem, da je bilo dne 11. t. m. v Chicagu precej tople, nisem občutil nobene suše, kajti mokroto se dobi povsod. Osobito močno streho imajo pri gostilničarju Martin Nemanichu, kamor se nas je nanaglomalo zbralo skupaj lepo število okoli mize. Da nas ni pregnala 11. ura zvečer, bi se bili morda zmočili vsi, tudi pod kožo; tako so pa poklicali rojaka Andreja Glavač, da je došel s svojim elegantnim avtomobilom, v katerem smo kot veter zdrijali na La Salle postajo.

Vsem gostoljubnim in cenjenim rojakom Chikažanom, se na tem mestu najljubše zahvaljujem za njih prijaznost in želim, da se zopet kmalu vidimo.

S pozdravom

A. Grdina.

Brooklyn, N. Y.

Naša nova slovenska cerkevna občina se je pravilno ustanovila in organizirala letos dne 29. maja, ali na binkoštno nedeljo popoldne, ko se je lepo število mož in fantov zbralo v društveni dvorani k obnem shodu.

Naš dosedanji duhovnik Rev. Kazimir Zakrajšek OFM. je podal najprej kratko poročilo o dosedanjem napredku slovenske službe božje za tega pol leta, od kar smo jo začeli. Vsako nedeljo imamo samo eno službo božjo in sicer ob pol enajstih in popoldne litanije ob 4ih. Te službe božje se jako lepo število Slovencev udeležuje. Renta moramo plačevati Nemeem vsako nedeljo \$10.00 za porabo cerkve. Za to pa imamo vse drugo prosto. Dohodkov od služb božjih je bilo do sedaj ravno toliko, da so se stroški sproti pokrivali, ako se vstejejo še stroški za plačo duhovnika, organista in druge stroške. Odborniki si bili izvoljeni: Trustee-ja g. Anton Podgornik in Jožef Skrabec, pomožni odborniki so: F. G. Tassotti, Jožef Zidar, Karol Lustik, Geo. Bauer, John Kljun in J. Rauch. — Določilo se je, da bode letni prispevek za družino \$10.00. Družine, ki imajo svoje otroke po katoliških šolah drugih cerkva, plačajo samo \$5.00, ker morajo poplatiti tudi šolo, ki jim vzgaja otroke. Samej plačajo vsak letno po \$6.00. To se lahko plača ali mesečno ali kakorkoli hoče. Vsako prvo nedeljo bode Mr. F. G. Tassotti po sveti maši pobiral mesečnino v društveni dvorani pod cerkvijo.

Na predlog našega vrliga staroste in obče spoštovanega rojaka Mr. F. G. Tassottija ustanovili smo takoj tudi prvo slovensko možko društvo Najsvetejšega Imena, Holy Name Society, ki ima na stotisoče udov po celi Ameriki in ki je že toliko storilo za dobrobit katoliške cerkve in za katoliško življenje po raznih škofijah. Tudi med nami Slovenci so taka društva mož neobhodna potreba. Zato so se vsi navzoči izrekli za to društvo in takoj je pristopilo 32 udov. — Slovesen cerkven sprejem je bil določen na drugo nedeljo meseca junija, ko bode društvo imelo prvo skupno četrtletno sveto obhajilo in bode popoldne sprejem. Ta slovesen sprejem se je jako lepo izvršil. Zjutraj je bilo skupno sveto obhajilo ob 7. uri. Poldne ob 4ih urah je bilo 26 mož jako slovesno sprejetih v to društvo. Impozantno je bilo, ko je 26 krepih slovenskih mož pred oltarjem slovesno priseglo zvestobo Jezusu in Njegovemu svetemu Imenu, in ko so potem šli v lepem redu pred oltar in sprejeli društvene znake in trakove iz rok Rev. Kazimirja Zakrajšek ter si pripeli ta znamenja katoliškega moža na svoja slovenska prsa. — Po cerkvenem sprejemu se je vršila takoj društvena seja v društveni sobi, kjer se je marsikaj lepega sklenilo v prosep in napredek društva, kakor tudi cele naselbine. Sklenilo se je, da se bode v prihodnje volilo cerkven odbor samo izmed udov tega društva. Pri tej seji se je priglasilo še osem novih kandidatov, ki bodo sprejeti pri prihodnjem cerkvenem sprejemu, ki bode drugo nedeljo meseca oktobra. Sklenilo se je, da se bode društvo udeležilo letnega izleta in parade cele Brooklynske škofijske Unije, ki bode v Sayville, L. I., kjer so navedeni brezlični nemški brzojavni aparati. — Pričakuje se

nekako 10.000 Brooklynskih mož in fantov k tej slavnosti. — Prihodnja seja društva bode drugo nedeljo meseca julija popoldne ob 4. uri, katere naj se vsi udje udeležijo. — Odbor društva se je izvolil: Duhovni voditelj je naš župnik, Rev. K. Zakrajšek. Predsednik je: g. Anton Podgornik, tajnik in maršal je: g. F. G. Tassotti, blagajnik g. Jožef Skrabec, odbornika in delegata za centralo sta gg. Peter Pešal in John Kljun. — To društvo je eno izmed najlepših katoliških društev. Združuje katoliške moze in fante v mogočno zvezo za skupne cilje in skupne namene, zlasti, da jih bodri in navdušuje za krščansko življenje in za obrambo svoje svete vere. Ni je že škofije, da ni je že skornja dobro urejene župnije zlasti irške ali nemške ali poljske, kjer bi tega društva še ne poznali. Kjerkoli se je pa ustanovilo in se lepo vodi, je pravi božji blagoslov za celo župnijo in celo naselbino. Tako upamo bode tudi to naše društvo mož kmalu zaneslo novega duha v našo naselbino in v naše družine. Kako bi bilo lepo, ko bi se ta društva razširila tudi po drugih slovenskih naselbinah. V kolikor se nam zdi, imajo slično društvo mladeničev pri svetem Lovrencu v Clevelandu, O. in možko skupaj z Nemei v Brockway, Minn. v cerkvi sv. Štefana. "Ave Maria" je izdala krasno knjižico, "Obrednik" tega društva, kjer so tudi pravila.

Slovenske naselbine pojdite za nami! Uvrstimo se tudi slovenski moze v nepregledne vrste tuje narodnostnih mož drugih župnij! Nastopimo skupaj z drugimi katoliškimi fanti in možmi za skupne cilje. Zanesimo pravo bratovstvo ljubezen med vse narode, zlasti med nas katoličane. — Ti pa naše društvo, krepko napreduj! Sklenilo je tudi, da bode priredilo skupno s cerkvenimi odborniki prvi letni piknik v Florida Park, poleg znanega Henry Walter's Emerald parka v Glendale, L. I. Te dni so se združili tudi naši slovenski fantje in si ustanovili svoj "Ball Game Team" pod vodstvom našega vrliga g. Ivana Murna. "Mirror Film Co." v Glendale jim je dovolila krasno igrišče, kjer igrajo vsako soboto in vsako nedeljo popoldne. — Brooklynski Slovenci nismo tako na slabem. Zato naj sporočam, da imamo tudi slovenske trgovce v svoji sredini. Tako ima naš rojak g. Rudolf Podkrajšek grocerijo na 301 Jefferson St., John Trušnovec ima svoj Candy-store na 1038 Flushing Ave., g. Sršen ima svojo trgovino blizu cerkve sv. Cecilije, Vineene Zevnik in Frank Michelich imata svoje saloone. — Slovenci podpirajmo svoje rojake trgovce! — Glede naše prihodnje cerkve nismo ničesar sklepali, ker se ta nemška cerkev Žalostne Matere božje hitro prazni, da je že zdaj jako malo ljudi in bi nam zato škofija težko dovolila delati novo cerkev, ko še se te praznijo. Nemei se namreč selijo ven v Ridgewood, kjer si kupujejo na zračnem prostoru nove hiše. — Ako sporočam še, da naša "Danica" krepko napreduje in nas je presenetila že parkrat s krasnim proizvajanjem lepih novih cerkvenih pesmi in tudi narodnih, sem, mislim, poročal vse, kar je bilo zanimivega v naši naselbini.

S pozdravom

Poročevalec.

Milwaukee, Wis.

Cenjeni urednik:—

Malo je sicer slišati iz naše naselbine in človek bi mislil, da želimo spanje pravičnega; ali kdor to misli se zelo moti, kajti tudi tukaj smo na precej visoki stopinji z društvi najsibodi s podpornimi, izobraževalnimi, pevskimi in dramatičnimi.

Kakor se meni dozdeva, stoji na posebno visoki stopinji izo-brazbe naše Samostojno mladeniško podporno društvo "Lilija", katero bode razvilo svojo novo zastavo dne 24. junija v Bernin-gers parku. Društvo samo daje članom toliko razvedrila, kot malo katero drugo, ter tudi drugim pomaga kar največ mogoče s svojim dramatičnim odsekom, ki izvrstno napreduje.

Društvo nadkriljuje pevski klub "Danica", kateri oskrbuje cerkveno petje že odkar imamo slovensko cerkev, in se rade volje odzove s svojim ubranimi glasovi večina pri vsaki prireditvi sosednih društev.

Jaz sem mnenja, da ako bi se

druga društva bolj zavzemala za poduk in izobrazbo svojih članov, bi bila tudi dosti na boljšem kot so, ker člani dandanes niso zadovoljni samo z bolniško podporo, ampak želijo tudi duševnega razvedrila.

Pozdravljam vse rojake širom Amerike ter jim želim obilo uspeha na društvenem polju.

Steve Hojnik.

South Chicago, Ill.

Spošt. g. urednik!

V dolžnost si štejem, da poročam iz naše naselbine, kako smo imeli pred kratkim v naši slovenski cerkvi sv. Jurija sv. misijon, katerega je vodil Rev. V. P. Solar, O. S. B. in sicer od 27. maja do 3. junija t. l.

Njegovi lepi nauki nam bodo gotovo ostali v trajnem spominu, saj so nam besede tega misijonarja pri celotredenski pobožnosti segale globoko v srce. — Dal Bog, da bi ta sv. misijon obrodil stoteri sad v naši župniji. Lepo je bilo, da smo zaključili mesec majnik s sv. misijonom, kakor je nam Rev. Solar omenil. Č. gospod je nam govoril vseh 7 večerov tako goreče in milo, kakor da bi donel glas iz neba v naša srca.

Prav pristrano zahvalo smo mu torej dolžni, za njegove lepe poudke in za njegov trud, ki ga je imel za naš dušni blagor, ker sedaj je imel vsakdo lepo priliko spraviti se z Bogom. Vsled tega se mu še enkrat na tem mestu v ime naše cele fars sv. Jurija lepo zahvaljujem in želim, da bi mu ves ta trud ljubi Bog stotero poplačal in povrnil. Bog daj vnetemu misijonarju Rev. Solarju dočakati še mnogo let, da bi oznanjeval sv. evangelij in uspešno vodil sv. misijone tudi po drugih slovenskih naselbinah. Upam, da se tu v So. Chicagu zopet v kratkem vidimo z Rev. Solarjem!

Dalje moram omeniti, da bo priredila naša slovenska cerkev v So. Chicagu piknik dne 4. julija t. l.

v Lakeside Grove na 96. in Ewing Ave. Prične se ob 1. uri popoldne. Zatorej, dragi rojaki zberimo se, ta dan polnoštevilno skupaj; vsi, mladi in stari, da pripomoremo naši cerkvi, ker sami dobro veste, kaj nam je pri cerkvi še potreba: slovenske farne šole.

Cenjeni rojaki in rojakinje iz našega bližnjega mesta Chicago ste uljudno vabljeni in prošeni, da bi se mnogoštevilno udeležili tega piknika. Mi smo pripravili v enakem slučaju tudi na pomoč pristopiti, kadar bomo poklicani. Kot verni Slovenci ali otroci sv. katol. cerkve moramo vedno drug drugemu pomagati. Bodite zagotavljeni, da bo ta dan vsak gost dobro postrežen z vsem, za kar bo skrbel veselilni odbor. Na veselo svidenje torej dne 4. julija t. l.

Frank Gorenc,

cerkveni odbornik.

POZOR SLAMNIKARICE!

S tem naznanjam vsem slovenskim slamnikaricam iz Chicago, da se vrši prihodnja seja v petek, dne 22. junija ob 8ih zvečer v dvorani na 19. West Adams St.

Prošene ste, da se polnoštevilno udeležite te važne seje, ker bo na dnevnem redu volitev odborice in še več drugih važnih točk. Jaz iskreno želim, da bi imele tudi me Slovenke eno v tem odboru in sicer tako, ki je zmogla tudi angleščine v branju in pisanju. Tako naj se za gotovo udeležijo prihodnje seje, da nam bo mogoče bolj napredovati v naši stroki, ali pri našem delu. Zadnji čas je že, da se organiziramo.

Še enkrat vas torej uljudno prosim cenjene slovenske tovarišice ali sodelavke slamnikarice, da pridete za gotovo na prihodnjo sejo in se vpišete v našo unijo. Pristopnina znaša za sedaj samo \$1.00; vse drugo boste zvedele na seji.

Pozdrav do vseh slamnikaric!

Minka Novina.

Razmotrivanja za XIII. konvencijo K. S. K. J.

Chicago, Ill.

Odkar je pričelo naše glasilo priobčevati razne dopise in članke v obliki razmotrivanja, se je do minulega tedna oglasilo že 17 dopisnikov. Vedno sem čakala in čakala, če se bo zglasila tudi kak članica na tem mestu in hvala Bogu, ta želja se mi je izpolnila. Kot 17. razmotrivanje za XIII. konvencijo K. S. K. J. Jednote je izšlo izpod peresa sestre Terezije Kuleto, članice dr. 87 v Joliet, Ill. Tako je prav! Naša soseda iz Joliet je dala torej tudi meni korajžo, da pridem na dan z neko važno točko, ki bi bila za vsa naša ženska krajevna društva umestna in častna; torej poslušajte cenjene mi sestre:

Naša K. S. K. Jednota šteje sedaj 104 moških krajevnih društev in 30 ženskih; po moji sodbi znaša število članov moških društev 11.000, število članic ženskih društev pa 2000. Ni pa to skupno število članice še merodajno, ali celotno skoro sleherni moško društvo ima tudi ženske, to ali članice v svojem imeniku; to so soproge članov. O teh ne bom danes dosti govorila, hočem pa omeniti o onih 2000 članicah, ki tvorijo s svojimi 30. krajevnimi ženskimi društvi skoraj tretjino števila celokupnih društev naše K. S. K. J. — Res je, da smo me ženske pri K. S. K. J. razene ene točke enakopravnosti z moškimi. Dobivamo namreč po vsem jednake poškodninske, operacijske in posmrtninske podpore če smo iste vredne in deležne; seveda moramo plačevati zato povsem jednake asessment kot moški. Del nas pri tem le ena točka glede enakopravnosti in ta je, da ženska društva ne morejo in ne smejo pošiljati delegatov na konvencijo naše Jednote.

Menda na zadnji konvenciji so se nas gg. delegatje saj toliko usmili, da imamo pravico voliti in poslati delegata, kateragakoli in od koder že hočemo samo, da je član K. S. K. J. Leto nazaj je bila pa ta stvar malo bolj sitna; tedaj je zamogel biti delegat le kak član, ki je bil zaeno soprog kake članice ženskega krajevnega društva. Jaz ne odobravam niti prvega, niti zadnjega načrta glede zastopništva na konvenciji. Ker sem ameriška državljanka živeča v državi Illinois, sem tudi vnet pristajinja splošne volilne pravice, ki se dandanes vedno bolj

ne št. 120 v Forest City, Pa. in dr. Marije Majnika št. 157 v Sheboygan, Wisc. Vsa čast, priznanje in čestitke tema društvoma. Sedaj so vas za enkrat ženske posekale, pa naj si misli že to ali drugo moško društvo tako ali tako!

Zares lepe besede in priznanje od strani našega urednika. Bomo li pa tako priznanje dosegli tudi na prihodnji konvenciji? Najlepšo pohvalo in priznanje nam bodo naredili gg. delegatje s tem, če izpremenijo točko, da se bodo tudi delegatkinje lahko udeleževale konvencije, kar imajo že nekatere druge ameriške in tudi naše slovenske podp. organizacije.

Vem, da se bo ta ali oni bivši delegat morda prijel za lase in bo vzkliknil: "Kaj, še ženske na konvencijo, ko se še mi moški pri taki priliki tako radi sprekamo. Potem bo pa konvencija trajala cel mesec! Ženske naj ostanejo lepo doma in ne smejo poslušati raznih ostrih in čudnih debat v konvenciji dvorani!" Vse to je sam izgovor. Tudi marsikatera delegatinja pozna Jednotna pravila, kaj je prav in ne prav za napredok Jednote. Debate na konvencijah se pa prav lahko vrše v dostojnem tonu, da bi jih smela poslušati vsaka 16letna, ali pa odrasla članica. Dostojnost je pred vsem poglavitna reč, če se hoče ohraniti ugled zborovanja.

S tem se obračam cenj. sestre vseh ostalih 29 ženskih društev, da povzdignete celokupen glas in prošnjo na tem mestu, da naj se tudi ženskam dovoli pravica pri delegaciji na gl. zborovanju Jednote, da bo morda že na XIV. konvenciji prvič v zgodovini naše Jednote tudi kak članica kaj predlagala in za kaj glasovala, ne pa samo moški. Če nam to dovolite, kar lahko po vsej pravici zahtevamo, potem bomo skušale, da bo število ženskih krajevnih društev toliko, kot število moških društev.

Cenjene sestre ženskih društev. Prečitajte ta moj poziv in zglasite se na tem mestu. Tako prosim tudi članstvo moških društev osobito že izvoljene delegate, da naj ne prezejo teh vrstic. Če dovolijo K. S. K. J. tudi delegatkinjam vstop k gl. zborovanju, ne bo imela Jednota radi tega nobene škode, pač pa več koristi.

S sestrskim pozdravom

Antonija Zupan

članica dr. Marije Pomagaj št. 78.

Bridgeport, Ohio.

Cenjeno uredništvo:—

Prosim dovoljenja, da se tudi jaz pridružim vrsti dopisnikov, ki se oglašajo na tem mestu ali razmotriva povodom XIII. bližajoče se konvencije naše Jednote.

Cenjeni sobratje K. S. K. J.! Veliko se je že pisalo glede skupne bolniške podpore, zatorej bi se tudi jaz rad danes izrazil glede te prekoristne točke. Ako se pri naši dični Jednoti uvede bolniška centralizacija, bo naša Jednota napravila s tem korak napredka in na celi črti izvršila svoje prelepo geslo: Vsi za enega, eden za vse! Dalje se bo s tem zagotovila bolniška podpora vsemu članstvu naše Jednote, torej osobito za takega, kateri je bode v resnici potreben. Ako se pa ne sprejme te centralizacije in ostane podpora po starem, kakor do sedaj, potem cenjeni mi sobratje ne smemo in ne moremo pričakovati kakega napredka, potem ni za pričakovati sadov in blagov prave bratske ljubezni. V tem pogledu nikakor ne smemo zameriti, da se naši katoliški možje in žene odtegujejo po naših naselbinah od katoliških društev in pristopajo k raznoličnim drugim podpornim organizacijam, ki jim nudijo sigurno podporo v slučaju bolezni, poškode in smrti.

S tem, da nimamo pri naši K. S. K. Jednoti skupne bolniške blagajne, dajemo priložnost našim socialističnim Jednotam, da dobivajo naše katoliške možje v svojo sredo. In kaj postane iz takih katoliških mož in žena, ko so enkrat v takih Jednotah? — Odgovor je lahak: V kratkem pozabijo, kaj je njih verska dolžnost in ostajajo ob nedeljah od službe božje; nazadnje tudi ne opravijo velikonočne spovedi in potem pa še taki stariši ne pošiljajo svojih otrok v katoliške šole. Tako postanejo iz dobrih katoliških družin na tak način naši odpadniki. — Vprašam vas: Kdo je vsemu temu vsaj deloma kriv? Roko na srce in odkrito priznajmo, da smo mi sami vzrok, ker nismo ob pravem času zapazili namer naših brezver-

skih Jednot, ki so že pred časom uvedle skupno bolniško podporo in s tem dobivale tudi številno naših katoliških mož v svojo sredo.

Dragi mi sobratje! Ni pa še vse zamujeno, ali končano. Ta napaka se lahko popravi na naši prihodnji XIII. konvenciji. Z uvedbo bolniške centralizacije se bo dalo še nekaj rešiti in zagotoviti društvo siguren obstoj, članstvu pa gotovo podporo; te uvedbe se bodo radi spominjali še naši potomci, ki se bodo radi oklepali naše dobre matere K. S. K. Jednote. — Ako se torej uvede skupna bolniška podpora pri tej organizaciji, bomo lahko potem rekli, da je ena izmed najboljših slovenskih organizacij oziroma podp. Jednot v Ameriki.

Naj pri tej priliki še navedem slučaj, ki se danes dogaja pri naših manjših krajevnih društvih.

V naselbini Jenny Lind, Ark. kjer obstoji društvo Mar. Pomagaj št. 17 je državna oblast kakor mi znano odnotni premogorov zaprla, vsled česar je izgubilo veliko ljudi dela; med temi tudi dosti naših Slovencev, ozir. sobratov gorimnenovanega društva. Kaj je sedaj kazalo tem rojakom drugega, kakor iti drugam za delom. Tako so se napotili ti rojaki na vse strani iskati si zopet kruha in zaslužka. Tudi v bližnje naše naselbine je došlo nekaj Slovencev, oziroma sobratov, ki so imeli s sabo prestopne liste in so bili sprejeti v naše društvo sv. Barbare št. 23 pod gotovimi pogoji in pravili. Ta pravila določajo, da dobi vsak prestopni član bolniško podporo šele po preteku 6 mesecev, da tako vsaj nekaj plačajo v društveno blagajno predno je deležen podpore, kot drugi člani. Radi ali neradi so se vsi oni prestopni člani podvrgli tej določi, ko so bili sprejeti v naše društvo; nekatere izmed teh so že prekoračili starost 50 let. — Žal pa, da je hotel nesreča, da sta dva člana precej po prestopu obolela; eden izmed teh je ozdravel že v 8 dneh, eden pa leži 2 meseca v postelji. Omenjena dva člana spadata tudi k neki drugi Jednoti, ki ima bolniško centralizacijo, torej dobivata točno podporo iz one glavne blagajne, od nas pa — nič!

Ko sem zadnjič obiskal enega izmed teh rojakov in mu razložil zadevo, da bo dobil podporo po preteku 6 mesecev, se je temu sobratu jako mlo storilo, rekel mi je sledeče: "16 let že spadam k društvu in K. S. K. J.: ves ta čas sem redno plačeval, da bi kaj dobil v slučaju bolezni in potrebe, in

sedaj — Bog se me usmili — pa ne dobim niti centa. Kaj bi bilo, da ne spadam še k neki drugi Jednoti, ki me sedaj vzdržuje in podpira? S tem denarjem plačujem sedaj asessment za Vašo Jednoto, drugače bi me še suspendirali; drugam pa sedaj ne morem več pristopiti, ker sem že prestar."

Vprašal sem tega sobrata, kako je kaj z blagajno dr. št. 17 v Jenny Lind, Ark. Odgovoril mi je sledeče: "Akoravno sem v ono društvo plačeval leta in leta, ne morem nič pričakovati, ker nimajo nič v blagajni. Ono društvo je bilo vedno bolj nesrečno, da je bilo vedno več bolnikov kakor so jih zamogli izplačevati. Zatorej ne dobim sedaj od katoliškega društva nič podpore.

Dragi mi sobratje in cenjeni delegatje! Kaj mislite o tem? Katero Jednoto je izkazala svojo pravo ljubezen do svojega sobrata; — katoliška ali nekatoliška? — Ali zamoremo sploh pričakovati vspricho takih slučajev, da bomo dobili nove člane, ali da sploh sedanji naši člani ne bodo drugam prestopili kjer imajo boljše priliko za podporo, kakor pa pri nas! Uverjeni bodite, da bo naša Jednota tudi v tem pogledu napredovala in bo dajala skupno pomoč tisočim našim bolnim in omilovanjem vrednim članom. — Bolan član v Clevelandu, v Jenny Lind, ali v Bridgeportu povsod potrebuje bolniške podpore in pomoči. Če je pa katero društvo bolj srečno od drugega, pa zahvalimo za to Boga. Vem pa, da nobenemu ne bo dosti preostajalo, ako se prigodijo številni slučaji dolgotrajne bolezni. Naše društvo tudi ni danes v tako slabih finančnih razmerah, ker imamo približno šest sto dolarjev v blagajni na 48 članov; vendar ni to rečeno, da ta svota zadostuje za vse, ako bi bilo več izmed njih dalje časa bolnih. Mi plačujemo v bolniški sklad po 75c mesečno; jaz mislim, da bi se s tem asessmentom tudi pri Jednoti lahko izhajalo, ako bi se uvedlo bolniško centralizacijo, da bi se plačevalo po en dolar dnevne podpore.

Vem pa že danes dobro, da bo temu marsikdo oporekal, ali nasprotoval; vendar jaz sem napisal ta članek z dobrim namenom, do bro mislijo in ljubeznijo, želeč edinele napredke naši K. S. K. J. Vsled tega želim, da bi imele te moje vrstice kaj uspeha in da bi pripomogle k centralizaciji bolniške podpore. Pametni in razsodni možje, prečitajte dobro to razmotrivanje, potem pa sodite. Vem,

dobro, da povzroči taka centralizacija sprva veliko dela; ali iz ljubezni do trpečih sobratov in iz ljubezni do naše slavne Jednote bi se tudi menda dobilo moč, da bi vladali in uradovali pravično. Poglejmo le naš sedanji gl. odbor, kaj vse je že storil, kakšen lep red vlada pri naši Jednoti in kakšen napredek je v smrtninskem skladu. Ako imamo take moč, se vnaprej na krmilu, se nam ni treba bati, da bi Jednota vsled bolniške centralizacije ne napredovala. Pomnimo: V slogi, edinosti in bratski ljubezni je zmaga, in v to naj pomaga Bog!

Sobratiski pozdrav

Andrej Hočevar,

16letni član dr. sv. Barbare št. 23.

Bridgeville, Pa.

Cenjeno uredništvo:— Prosim, da mi dovolite malo prostora, da tudi jaz izrazim svoje mnenje za XIII. konvencijo K. S. K. J.

Kmalu se nam bo približal čas, ko se bodo zbrali skupaj delegatje ali zastopniki raznih krajevnih društev K. S. K. J., katerim bo dana naloga in moč ukreniti stvari, ki naj bi bile v korist vsemu članstvu naše dične K. S. K. J. Gotovo tudi letos ne bo zamoglo poslati več društev svojega zastopnika zaradi slabih finančnih razmer; gotovo se bodo pa taka društva pisмено izrazila in oddala svoje prošnje in zahteve ter želje, katere naj bi se na konvenciji v polni meri vpoštevale.

Moje mnenje je:

Prvič: Naša slavna Jednota naj ostane strogo katoliška, kakor je sedaj.

Drugič: Naša Jednota naj vplelje skupno bolniško centralizacijo zaradi podpore; to bi bil velik napredek za našo Jednoto, kajti na ta način bi bil vsak član siguren ali gotov bolniške podpore, katere bi mu ne bilo treba čakati po 6 mesecev ali pa še več. Jaz sem trdno prepričan, da bi dobili na ta način tudi več novih članov, posebno pri malih društvih. Torej bomo si v tej zadevi vsi kot bratje. Vsi za enega, eden za vse!

Tretjič: Kar se tiče našega glasila želim, da naj ostane tednik kot dosedaj, ker sem mišljenja, da kot glasilo tedenska izdaja popolnoma zadostuje.

K sklepu želim že vnaprej vsem delegatom obilo blagoslova in bratske sloge pri njihovem resnem delu.

Sobratiski pozdrav vsemu članstvu K. S. K. J.

Ivan Vrtačnik,

član dr. sv. Jožefa št. 21.

Iz urada Stavbinskega in Posojilnega društva "Slovenski Dom", Chicago, Ill.

S tem se naznanja cenj. občinstvu v Chicagu in okolič, da bode izdalo gorinavedeno društvo dne 3. julija t. l.

36. serijo delnic

Delnice se dobijo na društvenih sejah v Cerkveni dvorani na W. 22. Pl. in So. Lincoln St., ali pa na stanovanju društvenega tajnika na 1840 W. 22. St.

Vsled tega ste uljudno vabljeni vsi tukajšnji Slovenci in Slovenke k obilnemu pristopu.

Društvo "Slovenski Dom" je izplačalo na 473 poteklih (matured) delnicah že \$47,300.00. Od 1. januarja pa do 31. marca 1917 je bilo sprejeto \$19,119.35; aktiva ali društveno premoženje (Assets) je pa znašalo \$78,098.25

DOMAČE hranilno društvo—bodi naše geslo!—Torej na svidenje dne 3. julija 1917 ob 8. uri zvečer! Z odličnim spoštovanjem

Louis Duller, preds., J. Steblay, tajnik, M. Nemanich, blagajnik

Izhaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote in Združenih držav ameriških.

Uredništvo in upravnništvo:
1951 West 22nd Place, Chicago, Ill.
Telefon: Canal 2487.

Naročnina:
Za člana, na leto.....\$0.60
Za nečlane.....\$1.00
Za inostranstvo.....\$1.50

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA

Issued every Wednesday.

Owned by the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union of the United States of America.

OFFICE:
1951 West 22nd Place, Chicago, Ill.
Phone: Canal 2487.

Subscription rate:
For Members, per year.....\$0.60
For Nonmembers.....\$1.00
For Foreign Countries.....\$1.50

Samo še 8 tednov!

Ako pojde vse po sreči, bode že danes čez 8 tednov pozdravila prijazna slovenska naselbina v Evelethu, Minn., delegate XIII. konvencije K. S. K. J. — Dasiravno trdijo nekateri, da je 13. nesrečna številka, ne smemo in ne moremo kaj takega misliti pri naši bližajoči se konvenciji. Ako zasledujemo zgodovino Združenih držav, igra ravno številka 13 važno in srečno ulogo. Ko je postala naša Unija neodvisna, je štela 1. 1776 baš 13 držav in to število se je sedaj pomnožilo že na 48. Upajmo torej, da bo naša prihodnja, ali XIII. konvencija tudi zelo uspešna ter povoljna, da se bo na tem zborovanju ukrenilo mnogo dobrega za napredek, obstoj in procvit naše čislane K. S. K. J.

Kakor razvidno iz dopisov raznih članov društev, vlada že sedaj veliko zanimanje zato, konvencijo; vsekako se bo pa to zanimanje tik pred konvencijo še bolj povečalo, saj se vrši vendar konvencija vsako tretje leto in je pri vsaki podporni organizaciji najbolj važnega pomena. Ena sama konvencija lahko povzroči dosti dobrega za organizacijo, pa tudi dosti kvarljivega, če pridejo delegatje nepravilno v zborovalno dvorano, ali če ne delujejo skupaj složno in v pravi bratški slogi.

Ne bomo dajali še danes nasvetov in navodil sobratom delegatom, kajti dosti izmed teh ima že izkušnjo, da ve, kaj je konvencija kake podp. Jednote, ker so bili ponovno izvoljeni za ta važni posel. Samo delegatom novincem bi priporočali nekaj važnih točk, katerih ne smejo nikakor prezreti.

V prvi vrsti naj vsak novi delegat pazno in vestno prečita sedanja Jednotina pravila od konca do kraja, da bo zadobil na ta način malo vpogleda o glavnem jedru naše Jednote; to so njena pravila.

Drugič naj skuša tak delegat pri svojem društvu vprašati, kako željo da ima dotično društvo, katero naj bi povedal konvencijem zboru? Katere točke pravil naj bi se izpopolnilo, skrajšalo i. t. d., kar bi bilo v korist društva in vsega Jednotinega članstva. Dolžnost delegata je pa tudi, da se drži natančno vseh navodil, katere mu je društvo poverilo in ga na konvenciji pazno zasleduje tedaj, ko se bo o njegovi točki debatiralo. Če je stvar, ali točka umestna, jo bodo delegatje sprejeli in odobrili, v nasprotnem slučaju pa ne. Nikakor pa ne sme biti vsled tega dotični delegat užaljen, ali celo jezen, kajti na konvenciji se mora rad, ali nerad, udati sklep večine.

Dalje apeliramo na vse delegate, da naj se pridno poslužujejo razmotrivanja, katere prinašamo v posebnih kolonah našega lista. Če bo dobil urednik toliko razmotrivanj, ali tozadevnih dopisov, da ne bodo šli na 3 stran, jih bo priobčil pa na dveh, ali 3 straneh. Pomnite cenjeni sobratje delegatje, da imamo do konvencije samo še 8 (osem) tednov. Čas je torej kratek. Požurite se torej in

začnite. Čim več bo razmotrivanj za dobrobit naše Jednote, toliko bolj bo pomembna prihodnja konvencija. Pa še nekaj, čim bolj se boste že sedaj na ta način med seboj pogovarjali in debatirali, tem prej bo konvencija končana. Pokažite se enkrat prav na ameriški način, da lahko izvršite konvencijo v 3 dneh, kakor delajo to skoro vse večje ameriške podp. organizacije.

Že zadnjič smo omenili, da namerava uredništvo "Glasila K. S. K. Jednote" iz svoje lastne inicijative predložiti članstvu in delegatom nekaj važnih točk za razmotrivanje. S tem bomo pričeli v prihodnji številki. Urednik našega lista ne namerava s tem nekaj diktirati, ali zapovedovati članstvu in delegatom, kar naj bi se sprejelo v naših Jed. pravilih, temveč smatra to za svojo dolžnost in željo, kot sleherni drugi posamezni član naše Jednote, da bo na tem mestu tudi on izrazil svoje mišljenje, kot 13 letni član naše organizacije in kot trikratni bivši delegat.

Vojna posojila.

V listu "Protectionist" čitamo skrbno sestavljeno poročilo o državnem dolgu Združenih držav in o našem vojnem posojilu.

Dne 1. aprila 1917 se predno so napovedale Združene države Nemčiji vojno, je znašal ves naš državni dolg 973 milijonov dolarjev, kar bi znašalo \$9.73 na vsako posamezno osebo. Poleg tega je bila zvezna vlada opravičena izdati za 472 milijonov dol. bondov, katerih pa ni izdala.

Dne 14. aprila 1917 je kongres dovolil, da naj se izda za 2 milijardi dol. bondov posojila za svobodo, dodatno k 3 milijardam dol. katere so, ali katere bodo Združene države posodile ententnim zaveznikom; za to posojilo bo dobila naša vlada protivrednostne bonde evropskih držav. Nevšteviš 3 milijard, katere se bo posodilo Evropi, bode znašal skupni državni dolg Združenih držav \$3,445,000,000 tako, da bo prišlo povprečno na vsako osebo \$34.45. In pri vsem tem še ni stopila naša vlada dejanski v vojno, temveč se šele pripravlja na isto.

Dne 15. junija je predsednik Wilson podpisal vojni proračun oziroma kredit v znesku 3 milijard dolarjev za povečanje armade in druge vojne stroške; ta vojni kredit, potrjen na en sam dan, prekaša v svetovni zgodovini vse druge vojne kredite. Ravno isti dan, 15. junija se je zaključilo podpisovanje prve izdaje vojnega posojila, ali takozvanega posojila za svobodo. Skupna svota tega posojila znaša približno 5 milijarde dol. Še nobena druga velesila, ali večja država se ni tako častno in povoljno odzvala pri subskripciji kakega vojnega posojila kakor naša mogoča Unija. Ko je izdala Nemčija meseca septembra l. 1914 oklie za prvo vojno posojilo, je bilo istega podpisanega za \$1,120,000,000; v Rusiji meseca oktobra 1914 za \$257,000,500; v Avstriji meseca novembra 1914 za \$445,000,000; v Angliji meseca novembra 1914 za \$1,750,000,000; v Italiji meseca decembra 1914 za \$200,000,000. Pri tem je treba pomisliti, da so bile vse te, gorioznačene velesile tedaj bolj pripravljene na vojno kakor pa naše Združene države, osebno Nemčija. Imele so že številno in dobro izvežbano svojo armado in dosti vojnih ladij.

Po preteku 2 letne evropske vojne do 1. avgusta 1916 je znašalo vojno posojilo, oziroma vojni izdatki Anglije že 12 milijard dolarjev; Francije 8 milijard 360 milijonov dolarjev; Rusije 5 milijard 925 milijonov dol.; Italije \$1,475,000,000, kar znaša vse skupaj \$28,400,000,000 vtešev vojno posojilo angleških kolonij. Ta ogromna svota tvori na vsako osebo (per capita) v Angliji \$422 dolga, v Franciji \$475, v Italiji pa 140. Vojno posojilo, oziroma vojni stroški Nemčije so v teh dveh letih znašali \$9,140,000,000; v Avstriji \$3,690,000,000; v Turčiji \$214,000,000, ali \$13,044,000,000 skupaj za centralne zaveznike. Na Nemškem pride od te svote povprečno na vsako osebo \$277 dolga, v Avstriji \$175, v Turčiji pa \$44; naravno da bo ta svota letos dne 1. avgusta ob 3. letnici napovedi vojne še za mnogo narasla. Vse te ogromne svote bo moralo plačati ubogo ljudstvo.

V nekem chikaškem listu smo te dni čitali bolj podrobno poročilo o vojnih stroških Francije, računši letos do 1. julija. Francija je, oziroma tedaj izdala v vojne svrhe že 91 milijard frankov, ali \$18,200,000,000. Leta 1914 je Francija potrošila za vojno sleherni mesec 1,300,000,000 frankov; (\$260,000,000) zadnji čas, ali sedaj se je pa ta svota skrčila samo na 1,281,000,000 frankov, ali \$256,200,000 na mesec.

Odstop grškega kralja.

Dne 12. junija t. l. se je raznesla v svet senzacionalna novica, da se je moral odpovedati vladarskemu prestolu grški kralj Konstantin, baje vsled tega, ker je bil preveč naklonjen Nemcem. Odstop tega kralja so odločno zahtevali ententni zavezniki, Anglija, Francija in Rusija.

Kralj Konstantin I. se je temu pozivu rad ali nerad udal in je izročil vladu svojemu drugemu sinu, princu Aleksandru in ne prestolonasledniku Juriju, starejšemu, oziroma prvemu sinu. Novi grški kralj je star komaj 24 let in je menda zelo naklonjen ententnim zaveznikom, ter priključen med grškim ljudstvom. Bivši grški kralj Konstantin in njegova žena in bivši prestolonaslednik Jurij, se bodo v kratkem podali preko Italije v Švico, kjer ostanejo do konca vojne. — V obče se sodi, da pomeni ta preobrat zadnji korak do zbližanja k ententnim zaveznikom in da se bo sedaj Grška istim pridružila s svojo pol milijona mož močno armado.

Zgodovina vladanja bivšega grškega kralja Konstantina I. je bolj kratka, a zanimiva. Grški ali helenski kralj Konstantin je zasedel prestol dne 1. marca l. 1913, takoj, ko je bil njegov oče, kralj Jurij I., umorjen v Solumu. Tekom svojega kratkega vladanja, še pred začetkom sedanje svetovne vojne, do l. 1914, je bil grški kralj Konstantin med svojimi podaniki zelo priljubljen; prav njemu gre priznanje in zasluga, da se je tedaj ozemlje grškega kraljestva povečalo skoro za polovico.

Bivši kralj Konstantin je padel pa pri svojem ljudstvu, osebno pri višjih državnikih v nemilost vsled tega, ker je bil preveč naklonjen Nemcem in ker je nasprotoval ententnim zaveznikom, ko se le-ti zasedli del grškega ozemlja v sedanji macedonski ofenzivi. Ta spor je povzročil preobrat pri grški vladi. Nasprotniki Konstantina so postavili namreč na čelo nove provizorične vlade bivšega ministrskega predsednika Venizelosa, katerega je kralj odstavlil.

Povedali smo že, da je gojil odstop grški kralj Konstantin posebno prijateljstvo do Nemcev; ta naklonjenost pa je izvirala iz osebnih ali družinskih razmer. Kralj Konstantin ima namreč za ženo sestro nemškega cesarja, s katero se je poročil leta 1889. Kraljica Zofija je skušala vedno vplivati na svojega moža, da naj se ne izneveri svojemu mogočnemu in zvestemu svaku, nemškemu cesarju Viljemu. Navzlic vsem tem obtožbam od strani poveljnikov ententnih zaveznikov, se je kralj Konstantin vedno izgovarjal, da ne sočustvuje z Nemci, da hoče obdržati Grško a strogem nevtralnem stališču, kar bo vodilo grško ljudstvo v sedanji vojni do edino prave smeri in koristi.

Bivši grški kralj Konstantin je bil rojen dne 3. avgusta leta 1868 v Atenah na Grškem. Izšolal se je na Lipskem na Nemškem, kjer se je že v svoji zgodnji mladosti navzel nemškega duha. Tudi svojo vojaško izobrazbo je izpolnil na Nemškem, saj se je skoro sleherno leto udeleževal vseh večjih nemških manevrov.

Podatki, kako je postal kralj Konstantin svoječasno ljubljene grškega naroda so zelo zanimivi. Vsled pritiska gotovih nasprotnikov je moral tedanji grški prestolonaslednik Konstantin leta 1909 pustiti vrhovno poveljništvo grške armade, nakar se je odločil, da bo prestopil v rusko armado. To je napotilo grško ljudstvo, da ga ni pustilo preko meje, in še več, Konstantin je postal zopet vrhovni poveljnik grške armade.

V znani balkanski vojni leta 1912 je tedanji prestolonaslednik Konstantin hipoma zaslovel kot

junak in rešitelj grškega naroda, ko je z 10,000 močno svojo armado zavzel Solun in pogljal Turke v beg. Grško ljudstvo je bilo vsled tega Konstantinu zelo hvaležno. V znak tega so mu podarili dragocen meč z napisom: "Rešitelju — Konstantinu!"

Ko je zasedel Konstantin prestol, je v prvi vrsti želel, da naj se vrne in priklupi Grški vse glavno ozemlje nekdanjega starodavnega helenskega cesarstva; želel je, da naj izgine v prvi vrsti turški polumeseč iz Carigrada in da naj se ga nadomesti s križem. In res se je pri mirovnem sklepanju po oni balkanski vojni priklupil precejšen del turškega ozemlja Grški; meseca decembra 1913 je pa postal še važni otok Kreta grška last.

Kralj Konstantin je imel posebno težavno stališče glede vzdržavanja nevtralitete kmalu potem, ko je stopila l. 1914 tudi Turčija v sedanjo vojno in se pridružila centralnim zaveznikom. Njegov vladni kabinet z Venizelosom na čelu je zahteval, da naj se Grška pridruži z vojno ententnim zaveznikom, češ, da bi Grška lahko trpela obšutno škodo pri sklepanju miru, če ne pomaga tem zaveznikom. Ker se Venizelosu ni posrečila ta ideja, je končno odstopil.

Ko se je pričelo z znano in ponosno dardanelsko operacijo, ali blokado, so Grki mislili, da je napočil za nje ugoden čas, da naj prekinejo s svojo nevtraliteto. Kralj se je pa temu odločno upiral. Rekel je, da bi bil tak korak za Grško lahko usoden, ker bi se grško obrambno silo na bolgarski meji oslabilo. Kakor že omenjeno, je poleg tega tudi kraljica Zofija vedno prigovarjala svojemu možu, da naj se ne da pregovoriti od nikogar, da bi Grška stopila na pomoč ententnim zaveznikom; grozila je celo kralju Konstantinu, da ga bo za vedno zapustila, če je ne posluša.

Grški kralj Konstantin je imel tudi zelo težavno stališče s Srbijo. Po neki medsebojni pogodbi bi se morala namreč Grška pridružiti Srbiji in ji pomagati v slučaju kakega napada; tega pa, kakor znano, Grška ni storila. Kralj Konstantin je zatrdel, da velja ta pogodba le v slučaju, da bi Srbija napadla kaka druga balkanska država, ne pa Avstrija.

Stališče bivšega grškega kralja se je osebno kritiziralo, ker so se v sedanji vojni na Balkanu grške čete nalašč umikale bolgarski armadi in ker se je več grških vojakov pridružilo četam centralnih zaveznikov pri upadu v Macedonijo.

Ko so čete ententnih zaveznikov zasedle del Macedonije in zavzele važno grško luko Solun, se je kralj Konstantin neizmerno jezil vsled tega. Francoski in angleški generali so smatrali, da kralj Konstantin nalašč temu nasprotuje, samo da bi se dalo Nemcem več prilike in časa do končne zmage. Vsled tega je-tudi prišlo nekaj do resnega spopada, da so grški rezervniki streljali na francoske in angleške mornarje v Atenah. Kralju Konstantinu se je posrečilo rešiti to sporno točko s tem, da je dal ententnim zaveznikom šest baterij svojih topov namesto zahtevanih 10 baterij.

Med tem časom, osebno zadnje mesece, so pristaši začasne vlade pod vodstvom Venizelosa dobivali med grškim ljudstvom vedno več opore; novo, provizorično grško vlado so končno priznale tudi države ententnih zaveznikov. Venizelos je zbiral svoje število armado pri Katrini, blizu Soluna, s katero je grozil Konstantinu. Pri tem je Venizelos odločno povdarjal, da bi lahko Konstantin dovedel grško ljudstvo do propada, ker je poslušal svete slabih zaveznikov, da je prijatelj sovražne Nemčije in da po grški ustavi nikakor ni imel pravice razpustiti bivše ministrstvo.

Da bi pa ententni zavezniki tem ložje pridobili Grško na svojo stran, so prenehali pošiljati municijo in živila na Grško; ljudstva je pretila vsled tega splošna lakota. Grško ljudstvo, živeče na otoku Kreta in Lemnos je bilo popolnoma od sveta odtrgano zaradi te blokade. Zadnji čas so ti stanovalci naravnost zahtevali odstop grškega kralja, ker je izdajalec domovine. Ta želja se je, kakor že omenjeno, grškemu ljudstvu izpolnila dne 12. t. m.

Novi, sedanji grški kralj Aleksander se je izjavil, da ne drži z

zvito in prekanjeno Nemčijo, pač pa, da bo skušal vladati edinole po želji svojega ljudstva za obrambo, ugled in čast grškega kraljestva.

Kako je nastala nova Italija — uspeh ropov.

Marca meseca 1861. leta se je proklamirala Italija kot kraljevina. Dve leti poprej marca 1859 je bilo na Italijanskem poluotoku še sedem držav, med njimi kraljevina Sardinija po številu prebivalstva na tretjem mestu. Sardinija si je tekom dveh let pridružila štiri države celoma, polovico pete in tri četrtinke šeste. Nato se je velika Sardinija prekrstila v Italijo. Italija je nastala v teh dveh letih v treh oddelkih oziroma stopnjah. Predvsem se je vsled roparske vojne leta 1859. ustanovila v Gorenji Italiji kraljevina Sardinija, razširjena z Lombardijo. Leta 1859. se je pričela in l. 1860. dovršila aneksija Parme, Modene, Toskane, takozvanih Legacij in Romanje, in s tem se je Sardinia kraljevina razširila čez Srednjo Italijo. Končno je prišla na vrsto Južna Italija, to je kraljevina oseb Sisijski. Zgodovina nastanka italijanskega kraljestva pričinja z roparsko vojno, ki ji sledi zopet izvršen s tisočeriimi zvijačami ter se zaključuje z roparskim vlomom.

Zgodovinska preiskava teh neverjetnih dogodkov naleti na dve težavi. Prva obstoji v tem, da so kraljevsko Sardijske listine v veliki meri nezanesljive. Druga pa je v tem, da so se zaupni dokumenti in kosi, posebno v Cavourjevih pismih, objavljali le z največjo previdnostjo ter se je marsikaj izpustilo oziroma samo s pičicami ali črticami namignilo. Vse, kar bi utegnili vodilne može pokazati v pravih barvah, je romalo v peč. Zlasti so tako delali prva desetletja. Ščasoma pa jih je minil strah v tem oziru.

Politična sramežljivost in zgodovinska resničeljubnost sta bili narobe proporeionirani. Čim večja je bila sramežljivost, tim več resnice se je moralo zatajiti in za tretje. Ta sramežljivost pa je bila samo bolezen otroških let, kajti pojema la je bolj od desetletja. Med zgledi za prvo težavo — in takih je na deseterice — naj navedemo Cavourjevo okrožnico kraljevsko Sardijskim zastopstvom. V tej okrožnici pravi Cavour, da je Garibaldi odplul iz Sardijskega pristanišča Quarto pri Genievi, da bi zavzel Sicilijo vključno s čučenosti oblastev. Guernoni pa, ki je bil s celo dušo pri tem podvzetju, mora izrečno priznati, da je na predvečer vedela samocela Genova, kaj se namestila, samo oblastva so spala globoko spanje. Vrh tega pa je Cavour sam prijateljem v svojih intimnih pismih zaupal kot veliko tajnost, da bi se Garibaldi nikdar ne mogel odpeljati iz Quartu, če bi ga ne bila vlada v vsaki omerzi in na vse mogoče načine podpirala. — Drug zgled iz deseterice za drugo vrsto težav nam nudi isti dogodek. Ko se Garibaldi v aprilu 1860 ni mogel odločiti ali bi naj odrinil v Sicilijo ali ne je končno sklenil, da bo to storil šele če dobi s Sicilije ugodnih vesti, so mu Crispi in tovariši takih vesti "priskrbeli" in generala na ta način premotili. To se je sprva tajilo. Pozneje pa so priznali, a so v pravem, odločilnem trenutku (a tempissimo) došla "neka" pisma, "neke" depeše. Končno pa so razkrili celo skrivnost.

Zelo važen zgled se nadalje tiče predzgodovine roparske vojne leta 1859. Četrt stoletja ni mogel nihče povedati za najmanjšo gotovostjo, kaj sta se dne 22. julija 1858 v Plombierih domenila Napoleon III. in Cavour. Ko so pa l. 1883 natisnili Cavourjevo poročilo Viktorju Emanuelu z dne 24. julija 1858, je prišlo vse na dan. Že iz vsega početka je bilo leta 1858. določeno, da se bo Francija v zvezi z Sardinijo vojskovala z Avstrijo, da se polastita lombardsko-benečanska kraljevstva. Med Francijo in Sardinijo ni bilo nespornajmelnja niti v diplomatskem pogledu, niti gde vojaških in finančnih priprav. Pač pa je nastala za zarotnika huda zadrega, ko sta začela iskati primerne pretveze. Napram La Marmori govori Cavour izrečno o pretvezi za vojno, dočim mu je v poročilu kralju politična sramežljivost.

"Slovenec."

Nadležni zajci.

Nikjer drugje na svetu ni toliko poljskih zajcev, kakor v Južni Avstraliji, naravno da povzročajo ti "ušaki" tamošnjim kmetovalcem ogromno škodo. Da bi se varovalo poljske nasade pred temi kvarljivci, je dala vlada Južne Avstralije od l. 1891 do 1916 napeljati okoli obdelanih zemljišč že za 29.150 milj na široko bodeče žične ograje. S to ograjo bi se lahko prepletlo vso zemeljsko globoko pa bi še ostalo toliko žice, da bi zadostovalo za dvojno ograjo okoli južne meje Združenih držav. V New South Wales-u je vlada izdala že 27 milijonov dol. za pokončanje zajcev in ima na ta način z žico zagrajenega ozemlja v daljavi 98.000 milj.

V zimskem času se vjame na tisoče in tisoče teh zajcev v take žične ograje, katere kar pobirajo in nalagajo na vozove. L. 1914 se je iz Avstralije eksportiralo za \$1.400.000 zajčjega mesa in za \$3.000.000 kož.

vost narekovala besedo; vzrok vojne. Cavour je predlagal eno reč, Napoleon je odklonil; Cavour stavi drugi, tretji predlog — z enakim neuspehom. Ni vedel več, kaj bi še nasvetoval. To priznava sam; navnetako priznava, da sta zarotnika prepotovala celi poluotok, da bi našla pretvezo, "ki jo je bilo tako izredno težko dobiti" — takoj se glasi dotični stavek dobesedno. Končno sta našla pretvezo v Massi in Carrari. V teh krajih se je posrečilo izzvati spomenico kralju Viktorju Emanuelu, v kateri je ljudstvo prosilo za aneksijo. Vsled tega bi potem nastal spor najprej z Modeno, pozneje pa z Avstrijo, evropski liberalizem pa bi tedaj gotovo zadovoljno pritrjeval. Na tak način se uprizarajo roparske vojne. Ker se je pa zarotnikom posrečilo, leta 1859. od Avstrije izsiliti ultimati, je tedanji evropski liberalizem vojno razkričal kot avstrijski napad in to se je mnogo let smatralo za resnico, kajti tuljenju cele trume trobent se je težko upirati, in poleg tega sta zarotnika svojo skrivnost ohranila zase.

Sodobni viri nam rišejo nadalje aneksijo najprej Srednje in potem Južne Italije. La Farina in drugi pisci so razkrili velik upliv, ki ga je pri tem imelo "Nacionalno društvo". To je bilo v Piemontu priznano, javno društvo, ki je pa bilo zvezano s skrivnimi društvi po celi Italiji. V oktobru 1858. je bil bojni načrt tega društva izgotovljen, leta 1859. pa se je natančno izvršil. Nadalje je sedaj dognano, da je imel Cavour vse takratne svetovne liste v svoji oblasti. Tako je on delal sodobnojavno mnenje, potem pa se je skliceval na ravno to javno mnenje kot svojo zvezdo vodničo.

Marsikakšna beseda sodobnikov osvetljuje nova načela državnega in meddržavnega prava, ki sta jih Napoleon in Cavour uvedla. Če bi Irška s splošnim, narodnim glasovanjem sklenila, da bo odslej pripadala Zedinj. državam, bi se tak sklep menda ne prišteval notranjim zadevam Unije, marveč smatral za novost na polju mednarodnega prava. Tako so se vršile aneksije. Bile so to pasivne aneksije potom plebiscitov, sklepi; anektirajmo se! Sodbe sodobnikov v vrednosti in veljavnosti teh sklepov so uničujoče. Načelo tedanjega liberalizma o neintervenciranju je tako formulirali: Intervencija je zločin, razun če se izvrši v korist Sardinije, ali če intervenira Sardinija sama; tedaj pa pomeni intervencija politično modrost in moralen napredek.

Vsa zgodovina o padcu Neapolja in aneksiji kraljestva se da pojasniti v zvezi s pismom, ki ga je avgusta meseca 1860. pisal Cavour Nigri. To pismo je bilo dolgo tajno in se je objavilo sprva samo v odlomkih. V Neapolju ni bilo mogoče Garibaldija prestriči. Zato se prevzame vodstvo zmagovite stranke. Nato se izzove vstaja v Markah in v Umbriji. Da se napravi red, torej v imenu človekoljubja, naj Cialdini vkoraka v pobunjene kraje, požene Lamoreira v morje ter pojde potem proti Neapolju. Tam je prevzel vodstvo kralj sam in Garibaldi mu je odstopil, kar je bil pri vpadu in vlovu priropal.

"Slovenec."

Nadležni zajci.

Nikjer drugje na svetu ni toliko poljskih zajcev, kakor v Južni Avstraliji, naravno da povzročajo ti "ušaki" tamošnjim kmetovalcem ogromno škodo. Da bi se varovalo poljske nasade pred temi kvarljivci, je dala vlada Južne Avstralije od l. 1891 do 1916 napeljati okoli obdelanih zemljišč že za 29.150 milj na široko bodeče žične ograje. S to ograjo bi se lahko prepletlo vso zemeljsko globoko pa bi še ostalo toliko žice, da bi zadostovalo za dvojno ograjo okoli južne meje Združenih držav. V New South Wales-u je vlada izdala že 27 milijonov dol. za pokončanje zajcev in ima na ta način z žico zagrajenega ozemlja v daljavi 98.000 milj.

V zimskem času se vjame na tisoče in tisoče teh zajcev v take žične ograje, katere kar pobirajo in nalagajo na vozove. L. 1914 se je iz Avstralije eksportiralo za \$1.400.000 zajčjega mesa in za \$3.000.000 kož.

K. S. K. Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: JOLIET, ILL.

Telefon 1048

Od ustanovitve do 1. junija 1917 skupna izplačana podpora

\$1,252,969.79

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: Paul Schneller, 6202 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
I. Podpredsednik: Joseph Sitar, 805 N. Chicago St., Joliet, Ill.
II. Podpredsednik: Anton Grdina, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: Josip Rems, 2327 Putnam Ave., Brooklyn, N. Y.
Glavni blagajnik: John Grahek, 1012 Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Jak. Černe, 820 New Jersey Ave., Sheboygan, Wis.
Pooblaščenec: Martin Muhič, box 537, Forest City, Pa.
Vrhovni zdravnik: Dr. Martin Ivec, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

Josip Dunda, 704 Raynor Ave., Joliet, Ill.
Geo. Thomas, 904 East B St., Pueblo, Colo.
John Povsha, 311 — 3. Ave., Hibbing, Minn.
Frank Petkovšek, 720 Market St., Waukegan, Ill.
Frank Frančič, 318 South Pierce St., Milwaukee, Wis.

POROTNI ODBOR:

Mihael Kraker, 614 E. 3. St., Anaconda, Mont.
Geo. Flajnik, 3329 Penn. Ave., Pittsburgh, Pa.
Anton Gregorich, 2112 W. 23. St., Chicago, Ill.

PRAVNI ODBOR:

Joseph Russ, 6619 Bonna Ave., N. E., Cleveland, Ohio.
Frank Svete, 38 — 10th St., North Chicago, Ill.
Frank Plemel, Rock Springs, Wyo.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 1951 W. 22nd Place, Chicago, Ill.
Telefon: Canal 2487.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na: "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 1951 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

Iz urada gl. tajnika K. S. K. Jednote.

SUSPENDOVANA ČLANA.

Od dr. Vit. sv. Martina 75, La Salle, Ill., 11457 Bizjak Jurij 27, 1000, — 12740 Kunst Franc 44, 250, 31. maja 1197; društvo šteje 75 čl.(ie).

SUSPENDOVANA ČLANICA.

Od dr. Vit. sv. Martina 75, La Salle, Ill., 3753 Bizjak Marija, 21, 500, 31. maja 1917; društvo šteje 75 čl.(ie).

Jos. Zalar, gl. tajnik.

Z mesecem junijem se zaključijo poslovanje prve polovice letošnjega leta. Vsled tega prosim vas cenjena krajevna društva, da pravočasno pošljete denar v pokritje mesečnih asesmentov, ker zadnjega dne tega meseca zaključiti hočem račune. Poleg šestmesečnega računa izdelati moram tudi finančno poročilo za konvencijo, radi tega prosim, da se društveni uradniki na to prošnjo ozirajo in pošljejo denar ob pravem času na urad Jednote.

Zadnje čase prejel sem od več strani vprašanje radi novih certifikatov. Vsem prizadetim strankam, kakor tudi vsem ostalim članom in članicam, ki bi znali po certifikatih povpraševati, naj bode s tem pojasnjeno, da se bili namesto vseh starih certifikatov, ki so bili poslani na glavni urad Jednote, izdani novi in istotako bili odpisani na krajevna društva. Torej člani in članice, ki so izročili dr. tajnikom (icam) stare certifikate v zameno z novimi, naj se blagovolijo pri društvenih uradnikih oglašiti, kjer bodo dobili nove certifikate. Res je, da so bili nekateri certifikati v glavnem uradu po več mesecev in to vsled tega, ker ni bilo mogoče vse na enkrat izdelati, kajti certifikati so se izdelovali le takrat, ko je bilo vse drugo uradno dnevno delo dogotovljeno. In ker je od dne do dne jako veliko dela, ki mora biti točno in pravočasno dovršeno, radi tega je bilo izdelovanje novih certifikatov precej počasno. Vendar pa hvala Bogu, vse se je sčasoma izgotovilo in kakor sem že omenil, so bili izdani novi certifikati na mesta vseh starih, ki so bili vpisani na urad Jednote.

Z razpisom mesečnih asesmentov za tekoči mesec, sem poslal na vsa krajevna društva poverilne liste za delegate prihodnjega glavnega zborovanja. V slučaju, da katero društvo istih ni prejelo ali bi se slučajno kam založili, naj se mi naznani in poslati hočem nove listine. Imena vseh delegatov ali zastopnikov prihodnje konvencije morajo biti vpisana na glavni urad najkasneje do 15. prihodnjega meseca.

Ravno tako tudi naznanjam, da sem prejel nove in jako lepe Jednotine znake za člane. Znaki so dvoje vrste. Zlati po \$1.00 komad, in pozlačeni po 50c vsak. Društva, ki želijo ene ali druge vrste znakov, naj mi sporočijo in hočem odpisati kolikor in kakoršne vrste želijo.

Z bratskim pozdravom sem Vam udani sobrat

Jos. Zalar, gl. tajnik.

Finančno poročilo K. S. K. Jednote

za mesec maj 1917.

Dr. št.	Prejeli na račun ases. št. 5-17 za maj 1917.	Izplačali		
		Smrtnina	Poškod.	Bojn. podp.
1.	487.61		\$ 50.00	
2.	729.46			
3.	278.16			
4.	164.42	\$ 500.00		
5.	262.26			
6.	828.53	2,000.00	50.00	
7.	208.96			
8.	31.96			
10.	112.94			
11.	548.36		250.00	
12.	94.16			
13.	350.78	1,000.00		
14.	307.70			
15.	355.94			
16.	26.48			
17.	105.40			
20.	135.41	50.00		
21.	83.49			\$ 20.00
23.	29.89			
25.	850.03	500.00		
29.	599.79		250.00	
30.	510.04	1,114.32		
32.	119.82			
33.	277.48			
38.	155.19		50.00	
39.	36.28			
40.	201.25			
41.	164.44			
42.	215.42			
43.	264.35			
44.	432.58			
45.	106.48			
46.	79.84			
48.	168.53	500.00		
49.	120.90			

50.	516.84			
51.	104.60			
52.	117.17			
53.	382.95			
54.	118.02			
55.	181.81			
56.	352.58			
57.	217.35			
58.	121.14			
59.	396.47	1,000.00		
60.	100.56	1,000.00		
61.	254.16			
62.	48.29			
63.	330.27			
64.	177.74			
65.	251.54			
67.	95.65	1,000.00		
68.	22.00			
69.	44.11			
70.	193.13			
71.	37.09			
72.	152.96		50.00	
73.	84.79			
74.	114.19			
75.	121.00			
76.	417.85			
77.	340.69			
78.	175.05			
79.	287.95			
80.	289.39			
81.	84.21			
83.	105.03		50.00	
85.	73.37			
86.	82.58			
87.	219.56			
88.	78.70			
89.	261.07			
90.	43.29			
91.	149.29		\$ 20.00	
92.	91.15			
93.	247.29			
94.	63.72			
95.	134.50			
96.				
97.	84.76			
98.	147.40			
100.	22.60			
101.	95.03			
102.	6.37			
103.	169.41	1,000.00		
104.	113.16			
105.	100.34			
108.	177.48			
109.	71.53			
110.	95.59			
111.	57.47			
112.	167.43			
113.	105.60			
114.	49.34			
115.	164.22			
118.	55.51			
119.	55.70			
120.	189.72			
121.	70.05			
122.	49.59			
123.	102.34			
124.	7.83			
126.	51.94			
127.	151.46	500.00		
128.	83.19			
129.	25.01			
130.	13.91			
131.	232.56			
132.	122.76			
133.	47.58			
134.	48.89			
135.	157.09	600.00		
136.	84.86			
139.	54.22			
140.	59.82			
143.	62.89			
144.	196.40			
145.	68.39			
146.	157.30			
147.				
148.	102.29			
150.	67.49			
151.	44.17			
152.	155.15			
153.	51.02			
154.	32.91			
156.	110.12			
157.	76.49			
158.	43.39			
159.	30.77			
160.	38.79			
161.	37.29			
162.	160.78			
163.	89.94			
164.	55.73			

Skupaj: \$21,897.50 | \$10,764.32 | \$750.00 | \$ 40.00

Preostanek 30. aprila 1917: \$480,449.10

Prejemki tokom meseca maja 1917.

Plačnaga od društev: \$21,897.50
Obresti: 2,608.42
Najemnina: 110.50
\$ 24,616.42

Izdatki:

Plačana smrtnina: \$10,764.32
Plačana poškodnina: 750.00
Plačana bolniška podpora: 40.00
Razni upravni stroški: 1,771.99
\$ 13,326.31

Preostanek dne 31. maja 1917: \$491,739.21

Joliet, Ill. 12. junija 1917.

JOS. ZALAR, gl. tajnik, K. S. K. J.

Strel.

(Pripoved iz življenja ob goriški meji.)

Colninska stražnica se je nahajala nekoliko v stran od ceste, katera je vodila skozi tolminko gorsko vas, ležečo na griču. Ni bila bolj grajena, kakor ostale kmetске hiše in bila kaj malo sposobna v ta namen. Vrata in okna so bila majhna, in vendar je veter iz hribov prav občutljivo notri bril. Toda zato so imeli krasen razgled daleč na okoli raztresene hiše Stare vasi in na hribe, kateri so se, komaj pol ure proti severu dvigali kviško proti nebu.

To gorovje je ob enem državnega mejnega in zato je bil v tem kraju primeroma velik oddelek colninskih stražnikov (financiarjev). Tihotapev se je nahajalo več nego dovolj visoko gori, v sredi gozdne divjine nahajajočih se gozdarskih kočah. Zelo redko kedaj se je stražnikom posrečilo vjeti kakakega navihanega fanta. Toda tudi v Stari vasi med kmeti se je sem in tja nahajal kdo, kateri je v temnih nočeh po nevarnih potih prenašal blago čez mejo.

Bila je trda, utrudljiva služba, katero so morali stražniki opravljati, in vsakdo teh je bil vesel, ako je bil prestavljen kam drugam v službovanje, kjer je bilo manj težav in nevarnosti.

S zadovoljstvom je na to mislil tudi nadstražnik Frank Buba, ko je za nekega večera — pozno spomladi — okoli desete ure pozvonil pri vratih ob ograji in potem šel po posute stezi k colninski stražnici. Na strmih neenako visokih kamenitih stopnjicah, ktere so vodile prav pred hišna vrata, je obstal, se obrnil in nekoliko časa zrl v vas, od koder je dvoje slabih lučic zrl kviško. Potem je obrnil svoj pogled proti nočnemu nebu. Mesec je uprav izhajal. Sijal je zelo medlo, megla ga je začasno zakrila, in kazalo je, da se kmalu skrije za temnimi oblaki, ki so se od vseh strani drvili in se vedno bolj zgoščali. Šumenje vaškega potoka je bilo vedno bolj čuti in veter je pričel pihati.

S par brzimi koraki je nadstražnik dospel v hišo in vstopil v sobo za moštvo, katero je njemu in dvema drugima stražnikoma služila kot stanovalna in spalna soba.

Na navadni železni postelji je že spal stražnik Winkler, kateri je bil čez dan v službi. Previdno je bil Buba bližal velike mizi, ki je stala na sredi sobe in svetilnico malo privil; potem odloži plašč in se vsedel na stol.

Star je bil kakih trideset let, velik in močan, obraza ni bil lepega, toda imel stroge poteze. Krate brke so mu dobro pristojale. Vzel je v roke razprostrti časnik, toda njegove oči so le površno in

brez zanimanja zrlje vanj. Zopet je spustil časnik, rokne na prsih prekril in premišljeval je zrl na spečega, katerega rdeči obraz z gostimi rjavimi lasmi se je vidno vzdignil na višnjevo pisani blazini. Pri tem pa je na vse kaj drugega mislil, nego na spečega —

Komaj čert ure višje gori se je nahajala kmetška hiša prav tik ob potoku in komaj sto korakov od gozda, kateri se je razprostiral v gorovje. Poslopje je bilo videti nekoliko propalo. Omet na leseni steni že mnogo let ni bil obnovljen in deloma odkrušen, in ilovnata sivina se je pokazala. Jedna stran strehe se je preteče pobesila in bila z dvema le mado otesanima brunoma ne prav varno podprta. Tudi v notranjstvi je bilo vse siromašno. Posestnik Jernej Truden je prejšnja leta raje gledal "podobice" ali kvarte, nego bi se zanimal za svoje gospodarstvo: zato je šlo tudi vse rakovo pot, in ako je tudi kasneje poprijel, je bilo vendar zgubljeno, za vedno. K temu je še pripomoglo, da njegov sin Janez ni bil poseben prijatelj dela, posebno ne doma. Raje je delal pri velikih kmetih za dninarja, je gotove novce dobil v roke. Ako ne bi imel Jernej Lojze, katera je takoj po zgodnej materini smrti oskrbovala vsa domača dela in pri tem jej pomagala mlada dekla, bi gotovo malo posestvo že davno prišlo na osodepolni bobem.

Lojza je bila dvajset let stara, zala deklica, zdrava in močna. Marsikakega mladeniča je zbada la v oči, in marsikdo se ji je porudil za ljubimca. Ali ona se je samo smejala. Drugače je bila resna, celo prezečna in malobesedna za nje mladost. In ni se bilo čuditi; odkar se je Janez povrnil od vojakov, je stari vse dni presedel v gostilni in v kvartal, zgubil se ono malo kar je kmetijstvo donášalo in še poleg tega na posodo jemal. Janez pa ni hotel dosti delati. Po noči ga mnogokrat ni bilo doma in se še le proti jutru vrnil domov zelo utrujen, ter potem spal pri belem dnevu.

Nekega dne je morala Lojza skoraj z vso silo očeta iz gostilne izvelči. Jernej Truden je preveč pil. Temno rdeč je bil v gl i ko obriti obraz, in negotov, potekujoč njegov korak. Deklica ga je prijala pod pazduho in vodila. Sramovala se je — ako bi ga sedaj videl, njega, kateri je bil deset let župan vasi in v okrajnem odboru imel prvo besedo. Temna rdečica ji je silila v polna lica, nje očesa so postala rosna, ko je še pričel s hripavim glasom prepevati klafarsko pesem.

Sedaj se je Truden neprevidoma spotaknil nad kamnom njegovo težko telo se je zamajalo in padel je. Zaman se je Lojza trudila, da bi starega zopet na noge spravila; ni se jej posrečilo. Naenkrat je stopil poleg nje širokopleči nadstražnik, smehlja je položil svojo roko na čepico v pozdrav potem pa previdno vzdignil starega.

Lojza je hudo zardela in rezko rekla: "Moja srčna hvala, ali potreba ni bilo."

Nadpaznik Buba jo je malo osupno pogledal, opazil solzo v njenih očeh in gibanje lepih ustnic: "Žal, da je cesta slaba, nič drugega nego kamenje, prav primerno za pasti", jej je reke. "Zadnjič, ko sem bil na patrulji na hribih, se mi je ravno tako pripetilo."

Truden se je malo potrudil in pripomnil: "Seveda, in ako je clovek poleg tega še star in noge niso več tako lahke. Ako bi le še bil v okrajnem odboru, cesta bi kmalu morala biti drugačna. Toda ... " Dospeli so do hiše Trudna in nadstražnik je pognil roko spod njegove pazduhe.

"No, gospod nadstražnik, sedaj pa morate pokusiti kozarec našega brinjeveca. Izvstven je", tako ga je stari pohvalil.

Nadstražnik se je obotavljal, toda ko je mlada deklica nekoliko trdo pristavila: "Gospod nadstražnik ne bode hotel stopiti v našo hišico", je brzo nato odgovoril:

"Kozareček brinjeveca je vedno dobra kapljica in segreje želodec. Zato grem rad z Vami."

Trudnov brinjeveček je bil v istini dober, ali je pa nadstražniku zato tako dopadel, ker ga je natočila brhka deklica? Saj ni več tako hudo gledala. Očeta je malo boječe ogledovala, kakor bi se bal, da bode gosta s kako besedo razžalil. Toda to se ni zgodilo. Stari je pripovedoval o letini, o tem in onem pri malem gospodar-

stvu, nadstražnik pa se skazal kot dober kmet.

Molče je sedela Lojzika pri mizi ob oknu, prikrito je večkrat pogledala v lahno zarjaveli odkriti obraz gosta. Parkrat so se pogledi srečali, potem je pa brzo pogledala skozi okno.

Nakrat je skočila po koncu in nadstražniku še jeden kozareček natočila. Dela vajena roka deklca se je malo tresla. V zadregi je bila, ko je nekaj kapljic poleg vtila. S čunjo je brisala rumeno porbarvano mizo, ko je vstopil črnobradati mladenič in se zanikarno obračal. Klobuk na tilnik potisnjen, kratko pipo med malo napetimimi ustnicami, je pustil, da so vrata hudo zaloputnile za njim.

"Dobro Vam je", rekel je mladi črnobradec, ko je položaj pregledal. Ustnice starega so na smeh silile.

"To je moj sin Janez", predstavljal je stari mladeniča.

Nadstražnik mu je podal roko. "Ste bili vojak?" vprašal ga je, ko je Janez nehoté strogo vojaški stal.

"Da." Mladi kmetški tant se je vsedel na visok, neroden stol, in je prav nerodno pipo prižgal.

Pogovor je bil malobeseden, navzočnost dečka je oplašila zabavo. Nadstražnik je Lojzinega brata ogledoval prav zvedavo. Precej ji je bil podoben. Brat je bil širokopleč, neokoren, in obraz kljub mladosti rumenkast, kazoč strasti, ali vsaj mnogo prebitih noči. Oči so nemirno okoli zrlle. Črta okoli predstojee in ostene brade je kazala zabito.

Nadstražnik je brzo vstal in si zapel plašč. Staremu je podal roko, mladega pa pozdravil. Lojza je šla pred njim skozi temno vežo in odprla hišna vrata. Že zunaj stoječ ji je podal roko. Tako krepko je stisnil, da se je zganela.

"Hvala lepa, še enkrat", rekla je in pobrala butarico

odprla vrata sobe moštva in nadstražnik Buba je razdražen pristopil. Lahno je Lojza zaupila in obala. Pritiskala je roki na prsa, na hodo bječe srce, potem pa je jokaje in smehljaje se naslonila glavo na njegova prsa. On ni nič rekel, razumel je, kaj jo je sem gnalo. Nežno jo je nase pritiskal Buba in se stresel na životu, ko ga je poljubila. Njegovega tovariša, stražnika Roma, je zadela krogla tihotapec. Mladi in zdravi dečko sicer ni umrl; ali noga mu je ostala otrpela.

Nežna nepotrpežljivost se je od onega dne pojavila pri Lojzi. Prigovarjala je Bubo, da naj si pridobi službo v manj nevarnem kraju. Vselej, kadar je imel ponočno službo v gorah, se je prav srčno od njega poslovila. Nadstražnik je razumel kaj je menila in se zelo prizadeval, da bi bil prestavljen iz Stare vasi. On, kateri je še v mnogo bolj nevarnih službah vstrajal, se od onega časa, ko je bil Rom obstreljen, ni več prav varnega čutil.

Mogoče je bila tudi ljubeča skrb, katero je bral iz Lojzinih oči, ki ga je delala bolj nemirnega, nego preje. Njegov napor, podpisan po predpostavljanih, je bil uspešen in dobil je službo v pivovarni v mestu Gorici. To je bila prijetna služba in ni bila z nikakovo nevarnostjo v zvezi.

V petih tednih bi imel tam nastopiti službo. Zato so se danes dogovorili glede poroke. V pričlem mesecu se je nadstražnik Buba nameraval poročiti z Lojzo Truden in potem oditi na novo službo z mlado ženo. Stari Truden je bil zelo zadovoljen s tem. Dogovorili so se tudi, da ako bode Buba z mogel dobiti kako delo za starega, da bode ta svoje malo posestvo prodal in se v mesto priselil. Z Ivanom ni bilo nič začeti; že nekaj mesecev se ni prav nič zanimal za dom, niti za gospodarstvo.

Z veseljem srem se je Buba poslovil od Lojze. Še ga je hotela zadrževati, toda ni mu bilo dovoljeno, ker ob starih se je pričela njegova služba, moral je preje malo spati. Naslonila je svojo glavo na njegova prsa in zasepetala: "Kmalu bode nevarnost pri kraju in potem si mi ne bode potreba bati za tebe."

Z lepimi mislimi in zadovoljnimi srem se je Buba domu. Njegovo dobro voljo je motil slučaj, ko je na drugi strani ceste srečal mladega Trudna z globoko na oči potegnutim klobukom.

Sedaj je nadstražnik premišljeval z lahnim nasmehljajem, kako kmalu bode na pusto sobo za moštvo zamenjal z svojim lastnim domom in mu ne bode več potreba od dežju in viharju hoditi na patroljo.

Az teh misli ga je vzbudil plah pozdrav, kateri je prihajal od previdno odprtih vrat sem. Mala, čedna žena nadstražnika Žilija je vstopila in bila zelo skrbnega obzira.

"Oh, prosim, gospod Buba, mojemu možu je slabo; mraz ga trese. Sedaj ob najhujših ima službo v hribih. Zelo ga pretresa mraz po vsem životu. Ali ne bi Vi —"

Prosé ga je pogledala. "Gotovo, gospa Žili, saj tako ne bi dosti spal, ob četrti uri se tako prične moja služba", odgovoril je nadstražnik in pogledal na uro. "Tako se odpravim na pot."

Žena mu je zahvaljujoč podala roko. "Saj sem vedela, da nam bode Vi to veliko uslugo storili. Oh starih bode mojemu možu že bolje in Vas bode nadomestil, da ne bode dve službi zaporedoma opravljali."

Buba je prikimal. "Ako mu bode bolje naj pride, drugače ne. Rad kaj storim za tovariša."

Oblekel je plašč, dal na glavo čepico in s kljuko snel puško.

"Čas čaja bode vendar pili; mogoče bode deževalo in kaj dobro stori, ako ima človek kaj gorkega v želodcu."

Dasi se je temu protivil, mu je žena prinesla čašo vročega čaja, kterega je moral izpiti.

Nebo so oblaki popolnoma zakrili, močno je veter pihal in bilo je precej hladno. Buba je pri vzhitih ovratnik plašča. Ko je dospel do gozda, se je vihar malo poglobil, toda v vršičkih je bolj šumelo, vihar je stresal veje, da je vedno pokalo.

Počasi je Buba korakal nazgor po potu, ktera je vedno bolj strma postajala. Parkrat se je spodtaknil nad kamni, kateri ni videl, ali stopil v kako luknjo sprane steze, katero so pri hudem

dežju potoki uporabili za odtok. Ni bilo čuti nobenega človeškega glasu, samo šumenje vetra in sem in tja kak klic čuka. Temno je bilo in Buba bil je vesel, da je vendar dospel na prsto ravan, kjer je zginol gozd in pričela kolovozna pot z globoko vrtim tirom. Dobro četrt ure je hodil tako po ravnem, potem pa zopet po strmih, ozki poti naprej. Gosto in visoko grmovje ga je obdajalo, med tem se pa dvigale posamezne smreke.

Ko je od desne čul glasno šumenje, je nadstražnik podvojil svoje korake, bil je blizu cilja, ker meja je bila ne daleč od potoka. Zopet se je pričela mala ravan, z gozdom obdana. Komaj je Buba na to mesto dospel, kar mu je nasproti zadonel krepak klic: "Stoj, kdo je tukaj?"

Paznik Hudnik je bil zelo vesel, ko je bil nadomeščen, ker dobro ga je že zeblo v tej višini pri ostrem vetru; nemudoma se je podal proti domu, ko je Bubi zagotavljal, da mu ni nobeno živo bitje blizu prišlo in ni nič sumljivega opazil.

Kmalu so odmevali koraki domu hitčega: nadstražnik Buba je bil sam. Najprvo si je dobro otrl roke, potem pa previdno ogledal okolico. Prišlo je deževati. Iz posameznih kapljic je kmalu nastal pravi naliv. Zavetje je iskal pod tremi hojami, ktere so jedna tik druge stale, pod njimi je bil ploščat kamen z mahom preraščal. Buba je sedel s hrbtom na drevo naslonjen, obraz pa imel obrnjen proti meji. Bučanje vetra je motilo enostavno curkanje.

Pol ure je minolo — jedna in potem celo dve uri. Dež je prenehal, voda je hitela po nebrojnih žlebičih proti dolini, ali se pa skrila pod mahom in steljo šmrek. Veter je še vedno pihal in stresal kaplje raz vej, vrgele tudi par smrečnih storžev doli, kar je napravilo čuden glas, ako so padli na kamen. Nadstražnik je sedel z odprtimi očmi, dobro zavil v plašč. Počasi so se trgali črni oblaki tam, kjer se je videlo, da se jih gore dotikajo, jasna črta se je pokazala in se razširjala, da se je luna prikazala in z srebrnim svetlom razsvetlila samotno pokrajino.

Nadstražnik je malo sanjal. Lahna groza je pretresla, ko je malo korakov pred njim se zamolil glasom padel storž raz veje v malo vodno globico, da je voda na vse strani zaškropila. Nehote je vstal. Stegoval se je — sedaj mu je bilo, kakor bi čul ropot korakov.

Veter ni mogel prouzročiti ta glas, ker bil je preveč reden. Buba je napravil tihoma dva skoka spod smrek in pazno okoli gledal. Sedaj je oblak zakril mesec in pokrajina je bila vtemo zakrita. Kakih sto korakov pred njim, na prostem, kjer ni bilo grmovja, so urno smuknile dve ali tri postavice.

"Stoj!" glasilo se je preteče. Nobenega odgovora.

"Stoj!" je zopet zaklical in v velikih skokih je nadstražnik hitel naprej. Še jedenkrat je zaklical, potem obstal. Tihotapec so bežali naprej; pripognjeno skakali čez nevarno strmino. Le še dva, tri ali štiri korake in dospeli bi do grmovja. Buba je pomeril s puško: "Obstojte, drugače streljam."

Mesec je je za trenotek polukal na okolico in pri svitu je videl obraz prvega fanta, dasi je bil zagorel, določno je spoznal: te érte s temno brado, zadržanje in malo na desno vpognjen — bil je Truden, brat njegove neveste.

Sekundo pozneje se mu je zvrtilo v glavi, zajecal je in zopet pomeril s puško. Na vitko postavno družega fanta je pomeril. Zagromelo je in odmevalo. Lahno kričanje je dospelo Bubi na uho, toda oba sta zginila.

Nadstražnik je hitel naprej. Naenkrat se je spodtaknil nad korenino in padel, z glavo pa udaril ob kamen, da je v nezavesti obležal.

Ko se je zopet zavedel, je že zarjara razsvitljevala gore. Veter je potihnil in gorak dež je prišil. Z občutkom, kakor bi dobil hud udarec po glavi, je Buba počasi vstal. Obrisal si je obraz, potem prijel za puško, ktera je nekaj korakov v stran ležala. Nekaj časa se je moral premišljevati, prečno se je vseh dogodkov spomnil. Preiskal je vso okolico, toda ni našel nikakega sledu, niti znamenja, da bi njegov strel zadel. Lahkeje mu je bilo pri sreč.

Okoli 5. ure zjutraj je bilo, ko

je nadstražnik Žili iz doline nazgor korakal. Vstrašil se je, ko je bliedi, mračni obraz svojega tovariša ogledal. "Kaj se je zgodilo?" vprašal je skrbno.

"Nič posebnega. Padel sem čez korenino. Zelo temno je bilo, ko sem proti drugi uri blizu mene čul ropot in sem se prestrašil. Hotel sem okoli pregledati, a v tem ni nisem videl korenine in sem čez njo padel. — sedaj bi pa rad domu šel. Dobro je, da si došel, hudo mi po glavi buči."

Dala sta si roke. Žili se je zahvalil Bubi za prijaznost, potem je poslednji korakal proti dolini navzdol. Bolj počasi je korakal sedaj domu gredé, nego ko se je z doma odal. Kako prijetno je sijalo pomladansko solnce na gorah, milijone kapljic pa je lesketalo na vejicah dreves in grmičevju.

Ko je zagledal Storo vas, so se uprav oglasili zvonovi. Bolj glasno so danes zvonili zvonovi, tako se je možu dozdevalo in s pobešenjo glavo je proti domu korakal. Tem bolj ko se je bližal vasi, tem hitreje je korakal, mučiči nemir ga je nadlegoval in njegovo srce je hitreje bilo. Prestrašen je obstal, ko je na ozki, svitli črti, ktera je zavila v vas, to je na občinski cesti, opazil znani zeleni voz, ki se je iz bližnjega trga pomikal.

Do smrti vpehan je padel v stražni hiši na postelj. Kar so se četrt ure pozneje začeli težki koraki; vedel je že preje, predno je oči odprl, da je prišel stari Truden. Mož je bil zelo blede in kazal, da se je za več let postaral. "Ali hočete z menoj iti," rekel je, nič pozdravivši ga, njegov glas je bil oster in brez naglašanja. Oba sta bila takoj na potu.

Po stezi sta molé oba stopala. Nadstražnik je le rekel: "Nisem mogel drugače, moja dolžnost je bila."

Stari je vzdihnil. Ko je nadstražnik videl tako potrtega starca, se je oglasilo v njem globoko sočutje. Tihotapec, kateri sedaj umira ali pa je mogoče že mrtev, je vendar bil Lojzin brat — mlad človek, ako je tudi imel kako napako nad seboj, vendar je bil nje brat. In Lojza ga je vedno rada imela, nikdar ni o njem tožila.

Sedaj sta korakala skozi vežo, stari je odprl vrata — v tem trenutku je Bubo skoraj nazaj vrglo, ko je ob veliki rumeni muži Janez vstal; sicer blede in bolj vpehan, vendar s zdravimi udi. Hudo so bile žile na temenih Bubi, kakor bi mu hoteli razpočiti. Huda sumnja ga je nadlegovala. Toda že je stari odrinil duri izbe in Buba se je notri odpetekel. Iz belih blazin mu je nasproti zrl blede obraz Lojze. Lica so bili vpada, ozka in prozorna. Boječe so očesa gledala, a vendar nežno na pretresenega ljubimeca, kateri

je njegov žalostni obraz skril v njene tresoče roke, ktere mu je Lojza nasproti molila. Vroče je poljuboval njene prste, ni jokal, ampak samo globoko vzdihoval, kakor bi smrtonosna krogla v njegovih prsih tičala.

"Odpusti mi, moj ljubi," prosila ga je.

"Za najino poroko je bilo ... Prisegla sem Materi Božji samo to pot še — toda prosjati bi morali iti — ne več kako siromašni smo!"

Nič ni rekel, poljuboval je njene roke, toda ko je počasi roko na prsa položila, kjer je rudečast znak barval njeno belo srajčo, je glasno zaupil. — — —

Oni dan pa, ko so Lojzo Truden spremili na pokopališče k večnemu počitku in se pogreba udeležilo vse prebivalstvo vasi, je zginol nadstražnik Buba iz Stare vasi. Nekaj dečkov ga je videlo ko je korakal proti goram. Od onega časa ni nihče več o njem nič čul, niti ga videl.

Nekateri samci imajo vedno strah pred ženitvijo; zopet drugi so pa za zakonski stan pogumni in korajžni toliko časa, dokler se ne oženijo.

Kdor gleda in pazi vedno na uro, težko pričakuje sobote, ali plačilnega dne.

Pri mladih dekletih so najslajše reči: ljubezen, lepe sanje in mešan sladoled.

Ne naredi nikdar s svojo ženo kake stave, če nisi pripravljen, da boš stavo ali dobil, ali pa zgubil.

Kam bi dospeli, če bi se vedno in natanko ravnali po navodilih, katere dajemo drugim?

Kdor se preveč rad baha s svojimi junaškimi čini, se bo v slučaju kake nesreče prvi skril v gozd.

Ljubezen je ona čudna stvar, katere ne more človek kupiti pri razprodaji v kakej department-prodajalni.

IMPERIAL THEATRE.

(Imperial gledališče.)

2329 Madison St. blizu Western Ave. Chicago.

V tednu, začeni dne 18. junija do sobote se uprozarja v tem gledališču 3 krat na dan (popoldne in dvakrat zvečer) krasno ljubimsko žaloigro (dramo)

"Polly of the Circus"

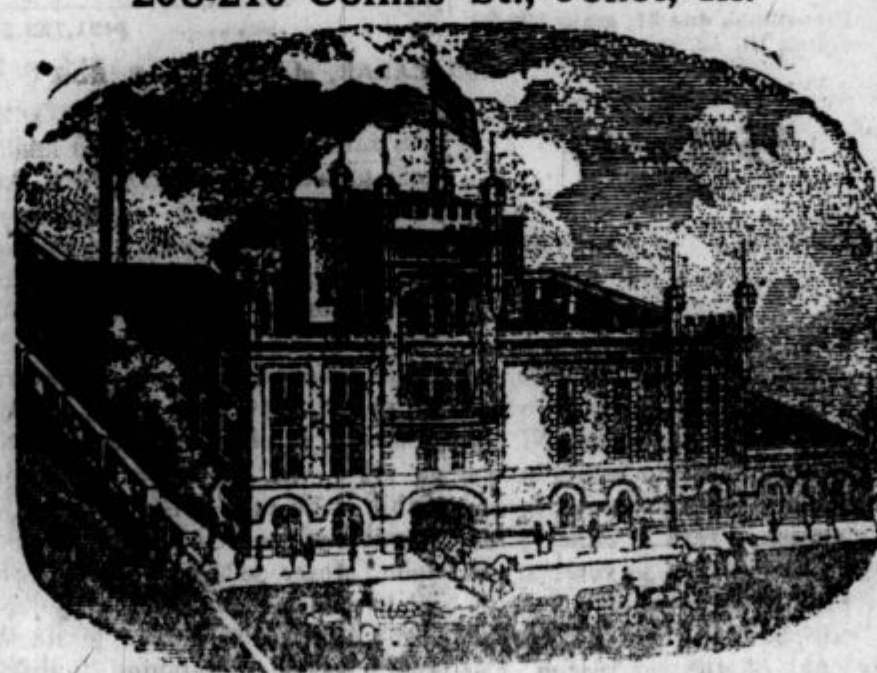
(Pavlina iz cirkusa.)

To igro uprizarjajo pravi, ali živi igralci. Tako zanimive gledališke igre že ni bilo dolgo časa na chikaškem odru. (Advertis.)

Joliet Citizens Brewing Co.

INKORPORIRANO.

208-210 Collins St., Joliet, Ill.

Naši izdelki: "OLD LAGER", "JOLLY DARK", "FAMILY MALT TONIC", "FUL-VALU", "CREMO" neopojno

S. R. Kirby, predsednik

Frank Gouze, blagajnik

MINERS STATE BANK

Chisholm, Minn.

se vam uljudno priporoča za vse bančne posle, kakor: čekovni promet, hranilne uloge in zavarovalnino.

Banka je pod strogim državnim nadzorstvom in vaše uloge so pri nas absolutno varne.

Plačujemo po 3% obresti od hranilnih ulog

Okoli 5. ure zjutraj je bilo, ko

Dr. Martin J. Ivoc
Slovenski zdravnik
Physician-Surgeon
Vrhovni zdravnik K. S. K. J.
900 N. Chicago St.
Corner Clay St.,
JOLIET, ILL.
Urad zraven slov. cerkve.
Uradne ure: 10—12; 2—4; 7—8.
Chicago telefon: 4295.
Dom 2192 L.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO
Naznanjam slovenskemu občinstvu v Waukegan in North Chicago, da sem ravnokar otvoril prodajalno s obuvalom za moške, ženske in otroke. Blago ali obuvalo imam iz najbolj znane in najboljše tovarne 'Selz Co.' Ker sem kupil blago še od prejšnjega prodajalca, dajem vsled tega obuvalo po čisto nizki ceni. Za obilna naročila, obisk in naklonjenost se toplo priporoča. **Matevž Ogrin,**
NORTH CHICAGO, ILL.
10 — 10th Str.
Svoji k svojim!
(Adv. No. 16—25.)

Telefon: Canal 80

Martin Nemanich
SLOVENSKA GOSTILNA
IN RESTAVRACIJA
1900 W. 22nd St., vogal So. Lincoln St., Chicago, Ill.
Zaloga in prodaja pristnega domačega vina. Točim vedno sveže izbrano Hoerberjevo pivo, fine likerje in prodajam izborne smodke. Cenj. gostom je mrzel in topel lunch zastoj na razpolago.
Rojaki Slovenci vedno dobro doili!

Ne strašite se!
Vaš denar je varen!

Če tudi je razglašena vojna, se vlada ne bode polastila Vašega denarja, naloženega na banki. Tako izjavlja predsednikova vojna proklamacija. Kar je Vaše, je torej Vaše in ostane Vaše; nihče nima pravice do Vaše lastnine, dokler se Vi zadržite mirno in ne rujete zoper našo državo.

3% obresti na hranilnih ulogah 3%

Obresti, ako nedvi. njene, se pripišejo h. javnici in se tako zopet obrestujejo.
Pri nas bode vedno dobro in uljudno postreženi po svojem rojaku.

Naša banka je pod nadzorstvom vlade Združenih držav in članica Federalnega rezervnega sistema.

Denarja v stari kraj Vam sedaj ne svetujemo pošiljati, tudi ne po brezličnem brzjovju, ker so razmere preveč nestanovitne. Odajamo v najem varnostne škrinjice po \$3.00 na leto za shranjenje vrednostnih papirjev in listin, kjer je potem isto varno pred o. njem in tatovi.
Poslojpe, kjer so naši uradi, je naša lastnina.
Naše banka je depozitni urad za vezno poštno hranilnico, za mesto Joliet, za okraj Will, za državo Illinois in za vlado Združenih držav.
Odprto vsaki dan, razun nedelj in praznikov, od 9. dop. do 3. pop.

The Joliet National Bank
JOLIET, ILLINOIS
Kapital \$150,000. Rezervni sklad \$360,000.

JOSIP PERKO
SLOVENSKA GOSTILNA
2236 S. Wood Street Chicago, Illinois
Telefon: Canal 298.
Se priporoča rojakom Slovincem za obilen poset. "Dobra postrežba in dobra pijača", to je moje geslo.

Pozor gg. tajniki krajevnih društev!
Kadar potrebujete nova društvena pravila, lično izdelana pisma, koverta, vabila in vstopnice za veselice, ali kake druge tiskovine, obrnite se na največje slovanako unijsko tiskarno v Ameriki, na
NARODNO TISKARNO, 2146-50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.
Ta Vam bode izgotovila vse tiskovine v popolno zadovoljnost glede cene, točnosti in okusnega dela. Osebite Vam priporočamo zelo priprave Vplativne knjižice za člane in članice, izdelane v malem žepnem formatu in trdo vezane. Pa lje imamo v zalogi zelo prikladne Nakaznice za blagajnike za izplačevanje bolniške podpore in drugih izdatkov, ter Poštnice. Tiskane imamo tudi Bolniške liste, večje in manjše in posebne pole za vodstvo članov, da se ima na podlagi teh pol lahke vedno natančen pregled števila članov po skladih, ali razredih.
Na zahtevo pošljemo vsakemu društvu vzorec gorinavedenih tiskovin na ogled brezplačno!
OPOMBA: V naši tiskarni se tiska "Glasilo K. S. K. Jednote".

Za zastave, regalije in vse društvene potrebščine.
Prva in najstarejša domača tvrdka.
F. Kerže Co.
2711 So. Millard Ave. Chicago Ill.
Vse delo in blago garantirano. — Ceniki zastoj.

Lovrenc Lavtizar,

apostolski misijonar med Indijanci v Severni Ameriki.

Spisal p. Fl. Horvat v "Drobtincah" leta 1891.

Ko sem nabiral pred leti gradivo za življenje misijonarja Fr. Pirea in leta 1890 za p. Otona Skolo, ki sem ga priobčil v "Cvetju", našel sem tudi marsikateri list iz peresa L. Lavtizarja. Jel sem se bolj zanimati. Res sem nabral toliko gradiva, da sem mogel sestaviti kratek pogled njegovega misijonskega delovanja po njegovih lastnih poročilih. Marsikatero črtno iz njegovega prejšnjega življenja mi je povedal tudi preč. gosp. kanonik Vovk. V porabo mi je izročil tudi nekaj listov, katere je rajni misijonar pisal njemu in gosp. S. Wilfanu, ki je bil takrat župnik v Kranjski Gori. Po vseh listih veje nek izredna ljubeznivost, ponižnost in pobožnost. Potemtakem se ni čuditi, da je bil ponižni Lovrenc toliko priljubljen svojim prijateljem, pa tudi drugim imenitnim gospodom, kakor bomo videli.

I.

Če se pelješ mimo Kranjske Gore, vidiš na desno visok, strm holmec s prijazno, majhno vasico, "Srednji Vrh" zvano. Nekaj šaljive je prebivalcem te vasi celo reklo, da tukaj se repe ne smejo sejati. Vaščanje ga debelo gleda. Le-ta pa jim reče: "Le Boga zahvalite, da morete sejati seme; repa bi bi se vam vsa strkljala v dolino."

V tej vasici je tekla zibelka našemu misijonarju. Zagledal je luč sveta dne 11. decembra l. 1820. Ko je Lovrenc toliko dorastel, da je bil za sv. birmo, peljali so ga k sv. birmi v Ljubljano. Ko so pozno prišli v mesto, spal je deček tako sladko na vozu, da ga bo-ter, čast. g. Železnik, oskrbnik na Gradu, ni mogel prebuditi. Kaj je hotel. Vzel ga je v naročje in nesel v gostilno.

Ker je kazal vedno bistrega duha, dali so stariši na prigovarjanje dobrotnikov Lovrenca v šolo. Doprivši takratne latinske in modroslovske šole, stopil je na jesen l. 1842. v ljubljansko bogoslovje. Ker je bil vedno med prvimi, bil je že po tretjem letu dne 3. avgusta l. 1845. posvečen v mašnika.

Bil je pravi ljubljeneec svojih tovarišev, posebno zaradi svoje ponižnosti, krotkosti in ljubeznivosti. Zato so se njegovi součenci tudi radi z njim šaljili, in mu, kakor pravimo, radi kaj "ponagajali," češ, da bi ga ujezili. Njegova tovariša g. Štupar in gospod Žirovnik, s katerima je v eni sobi skupaj bival, znečeta mu nekoga dne vse njegove stvari iz o-mare iz radovednosti, češ, kaj poreče krotki Lovrenc, in ali se mu boče zmrzalo čelc. Ko stopi in vidi svoje reči po tlen, obrne se proti tovarišema in jima reče smije: "Nikar vendar ne bodita tako neumna!" To je bila vsa njegova jeza.

Ko je dovršil l. 1846. bogoslov-ske šole, poslali so ga škof za kaplana na Trebeljno, kjer je pobožni Lovrenc marljivo delal v vinogradu Gospodovem do l. 1851. Ostal je goreči kapelan Trebeljčanom mnogo let v blagem spominu. Ko je bil že v Ameriki, spominjali so se ga še zmerom. S Trebeljnega je bil premeščen na Dobrovo. Tukaj je ostal do l. 1854., kjer je nekaj časa opravljal tudi službo učitelja. Z Dobrovo je pisal dne 23. septembra 1853 svojemu prijatelju gl. J. Vovku. Naj posnamem iz tega lista nekaj vrstic, ki kažejo njegovo pobožno sree. "Čas res hitro teče," piše "že je dve leti preteklo, kar sem na Dobrovi. Oj, v koliko rečem bo-de treba že samo od teh dveh let odgovor dati! Ko bi Bog ne bil neskončno usmiljen, pač bi ne mogel upanjati imeti, da pridem v ne-besa k svetnikom, katerih življenje se je na svetu svetilo v najlepših čednostih in dobrih de-lah. Sramota in velika žalost ne spreletujeta, kadar premišlujem te častljive vzglede in na svojo veliko pomanjkljivost. Nunc prop-ria experientia edoctus sum, qu-am durum et difficile sit homini, qui non a teneris annis comitan-tur gratia divina vitae vere christi-anae studet, serio-ribus annis per-fectius Deo servire." T. j.: "Se-daj me uči lastna izkušnja, kako trdo in težko je človeku, kise ne trudi od mladih let s pomočjo milosti božje za res karščansko

življenje, služiti se-le v poznejših letih Bogu z večjo popolnostjo." Ni le izgubljen tisti čas, ki ga ni si obrnil v božjo čast, temveč tudi dušne moči oslabe; tudi Bog daje takim manj milosti, kakor pa o-nim, ki so vse življenje lepo nje-mu služili. So sicer nekatere izje-me, postavim sv. Avguštin, pa le redke. Morebiti mi bodeš odgovor-il: "Kaj misliš svetnik biti?" To kaže duhovno prevzetnost. Vem, da se ne smem predzniti biti ta-kih mislij, da bi postal enak ka-teremu svetniku; toda vendar mo-ram želeli, da bi tako živel, ka-kor nas uči sv. evan-gelij, ker po-tem bomo sojeni.

Ne zameri, da Ti s takimi prav-malo mikavimi rečmi delam te-žavo. Dobro je otožnemu sre-u, če more dobremu, zvestemu in mol-čecemu prijatelju kaj potožiti...

Kako si neki zvedel, da bom šel v Afriko! Jaz revež — v Afri-ko! Še tukaj tako malo premo, rem bodem pa tako častljivo in tudi težavno delo prevzel! Srečen pač res, kdor je od Boga v misi-jon poklican! Kar se mene tiče, resnično je samo to, da so mi Je-ran in še nekateri drugi prijatelji v Ljubljani rekli, naj grem tudi v Afriko. Jaz pa nisem mogel reči drugega, kakor: Nisem za to! Bog daj srečo vsem misijonarjem, mo-limo za nje... Sedaj sem od šole odstavljen, dali so nam prav vrlega učitelja And. Praprotnika itd."

Kakor kaže ta list, ni se misil Lavtizar o tem času na to, kar je storil nekaj mesecev pozneje.

Po štirindvajsetletnem truda-polnem delovanju med Indijanci v severni Ameriki pride on-daj Fr. Baraga, škof Amizonijanski in a-postolski namestnik na Michigan-skem, zopet v svojo domovino is-kat novih misijonarjev, ker je "že-tev velika, ali delaveev malo." V svoji obširni škofiji je imel le de-set mašnikov.

Za božjo čast in zveličanje duš ves vneti Lovrenc se sedaj odlo-či za težko žrtev. Sklene dati slo-vo prijateljem, znaneem in domo-vini, da bi iskal duš za Jezusov hlev med divjaki — Indijanci. Dne 19. maja l. 1854. že piše svo-jemu prijatelju A. Zameju, ure-dniku "Zgodnje Danice," med drugim o svojem potovanju iz Pa-riza tako:

"Na Dunaj sem prišel 10. maja po železnici. Ko sem drugi dan o-pravil vse potrebne reči, priporo-čim se še Bogu in Materi Božji, in odrinem zvečer proti Moravski in Češki. Po tej železnici prideš naj-hitreje v Pariz. Skozi Moravsko sem se vozil po noči, zato nisem mogel videti ne dežele, ne mest. Po dnevu sem pa ogledoval lepe tuje kraje, kolikor se more iz vo-za. Češka dežela je toč, koder sem se vozil, videti lepa in rodovitna. Ni prav ravna, pa tudi velikih hribov ni. Proti deseti uri sem bil v Pragi, glavnem mestu Češke.

V tem mestu sta dva, tudi na Kranjskem znana in česčena svet-nika pretrpela smrt za Jezusa. Sv. Vaelav, ki je imel posebno veli-ko ljubezen do Jezusa v sv. Reš-njem Telesu; pripravljal je sam iz grozljiva vino za sv. mašo, sam je pekel tudi hostije. Obiskoval je pogostokrat tudi v hudem mra-zu cerkve. Če so bile zaprte, molil je pred vrati sv. Rešnje Telo. Za-voljo te gorečnosti mu je dal Je-zus tudi krono mučenstva. To je gotovo največje plačilo, ki ga mo-re dati Bog svojim ljubljencem.

Drugi mučenik in varh Češke je sv. Janez Nep., ki je bil goreč pridigar in izpovednik v Pragi. Tega je, kakor je vsem znano, velel vreči hudobni kralj Vaelav v reko Veltavo, ki teče skozi me-sto. Njemu na čast je postavljen posebno lep oltar v stolni cerkvi. Tudi njegov jezik, ki ni strohnel, hrani se ondi.

Iz Češkega smo prišli na Sak-senko. To je pač lepa dežela, po-sebno okrog velikega Dražanskega mesta. Polje je vse ravno, le-po obdelano. Iz vsega se vidi, da ljudje tukaj lahko žive. Tukaj sem videl prvič v svojem življenju mlino, katere goni veter; veliko jih je po polju, mesto koles ima-jo štiri zelo velike in široke lese-ne lopate, katere suče veter, ka-kor sicer voda kolesa.

Ko sem z veseljem ogledoval ga, kar dobrega kristjana poseb-no po Kranjskem tolikanj razve-seljuje. Tu po Saksonskem ni vi-

deli, pa še tudi po nekaterih dru-gih nemških deželah, ne križev ali znamenj ob potih, ne toliko cerkev. Čutil sem že iz tega, da se vozim po nekateriški ali lute-ranski deželi. O koliko srečnejši ste vi, Slovenci! Če imate sem-ter-tje bolj nerodovita polja, pa i-mate lepe cerkve, ne samo po me-stih in vaseh, ampak celo po vi-sokih hriboh so jih vaši pobožni predniki postavili, kamor tudi va-s dostikrat žene pobožnost, da o-pravljate svoje molitve Bogu na čast.

O kaj stori napuh! Po napuhu nekega človeka, Martina Lutra, je izgubila ta dežela pravo vero; mesto nje se je razširilo krivover-stvo ne le po tej, ampak tudi po drugih deželah." Potem opisuje daljnjo vožnjo do Pariza. "Pariz — piše — je glavno mesto Fran-coske, še večje kakor Dunaj, in ima več prebivalcev kakor Kranj-sko. Mesto je katoliško, kakor vsa dežela. Ima veliko cerkva in samo-stanov in drugih pobožnih naprav. Izmed veliko cerkva so najimenit-nejše: cerkev Matere Božje (No-tre-Dame), cerkev sv. Sulpicija, cerkev sv. Genovefe. Cerkev sv. Genovefe je jako veličastna. Sto-ji na lepem prostoru. V sredi ima veliko kupolo, na obeh straneh dve veliki kapeli. To veličastno cerkev so tisti puntarji, ki so pred šestdesetimi leti kralja Ludovika umorili, onečastili in izpremenili v posvetno poslopje, v katerem so podobne takih mož, katere so hoteli posebno častiti. To kaže že napis nad vrati: "Aux hommes grands la patrie reconnaissante," po na-še: "Velikim možem hvaležna do-movina."

Med temi 'velikimi' možmi so pa tudi: Voltaire, Rousseau, Ro-bespierre itd. Še nam, ki smo bili tako daleč od Francoske, zdelo se je miho, ko smo brali, da je to poslopje, "Pantheon" zvano, bi-lo nekaj cerkev sv. Genovefe...

Pred cerkvijo sv. Sulpicija je vodnjak z velikim stebrom. Okrog so štiri kameniti kipi v spomin štirih škofov, ki so v začetku pre-teklega stoletja sloveli z učenost-jo. Znani so vsemu katoliškemu svetu: Fenelon, Bossuet, Flechier, Massillon. Prav veselil sem se, da niso pozabili tudi pobožnih in u-čenih škofov. (Dalje prihodnjic.)

ZAHVALA.

Povodom smrti dragoljubljenega mi brata
g. Frank Demšar

se tem potom iskreno zahvalju-jem enj. družini Josip Kunčič v Collinwood, O., katera je imela pokojnega brata pri sebi za časa njegove bolezn in smrti in mu je vedno tako ljubezljivo stregla. Hvala enj. društvu sv. Vida št. 25, K. S. K. J. v Clevelandu, O., ki je izkazalo v tako lepem števi-lu pokojniku zadnjo čast, da ga korporativno spremilo na kolo-dvor; hvala lepa predsedniku K. S. K. J., g. Pavel Schnellerju, ki je pokojnika obiskal na domu in mi poročal o njegovem stanju. Hvala Collinwoodskim Slovincem za darovani venec, tako tudi hvala pogrebniku A. Grdina, za to-čno oskrbo pogreba in njegovo spremstvo pokojnika do Chicagoa.

Dalje se prav lepo zahvaljujem našemu vrlemu društvu sv. Ste-fana št. 1; K. S. K. J. v Chicago, ker je mojemu pokojnemu bratu in svojemu bivšemu članu prire-dilo tako krasen pogreb; hvala društvu sv. Martina, ki je spre-mil pokojnika prav do pokopališ-ča. Iskreno hvalo izrekam tudi našemu g. župniku Rev. A. Sojer-ju za opravljeno sv. mašo zaduš-nico in nad vse ganljivi nagovor v cerkvi pred krsto pokojnika. Hvala končno vsem prijateljem in znaneem, ki so ga prišli škropit na dom in ki so ga spremili k več-nemu počitku. Najlepšo hvalo pa izrekam še osobito vsem daroval-cem krasnih vencev.

Jednako se pridružuje moji za-hvali tudi Mrs. Jos. Dolene, se-stra umrle pokojnikove žene in pokojnikova svakinja Mrs. John Petritz obe iz St. Louis, Mo.

Naj bo ohranjen pokojnemu bratu blag spomin in večna luč naj mu sveti!

Žalujoci ostali:
Marija Omerzel, sestra.
Maks Omerzel, svak pokojnika.
Chicago, Ill., 18. jun. 1917.

NA PRODAJ.

Na prodaj imam raznovrstno pohištvo in sicer: dve postelji s celo opravo, 1 jedilna miza, 1 miza za "front" sobo, 1 velika peč za plin, 2 omare za perilo in obleko, 2 karpeta (preproge), eden v velikosti 10 x 12 čevljev, 1 pa 9 x 10 čevljev, 3 tapecirane stole za "front" sobo, 1 otroški voziček, 1 "Victrola" gramofon in 22 plošč slovenskih, čeških in angleških. Vse to blago se proda po ceni zaradi selitve.

Vprašajte pri
MRS. RIBNIKAR
—2233 W. 23. Street—
Chicago, Ill.
(Advertisement No. 23—25)

NA PRODAJ

imam farmo obstoječo iz 60 akrov zemlje, ki leži ob cesti. Tekoča voda. Zidan hlev velik za 30 glav živine. Železniška postaja, kato-liška cerkev in šola vse v bližini. Izčistene zemlje je 50 akrov, 10 akrov pa obdelane, ali razorane in obsejane. Hiša ima 4 sobe; po-leg tega je tudi hlev za prašiče s kuhinjo za kuhati prašičem. Po-sestvo je vse ograjeno z žično o-grajo. Prodajem to farmo vsled družinskih razmer.

Za podrobnosti pišite na
PAUL MARN,
P. O. Willard, Wis. (Clark Co.)
(Advertis. No. 23—24.)

TEL.: CANAL 927.
PRVA SLOVENSKO-HRVATSKA
MLEKARNA

F. GRILL'S DAIRY
1818 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Posor gospodine! Ako rabite pri gospodinjstvu sveže mleko, dobro sladko, ali kislo smetano, (Cream) ali okusno, doma narejeno maslo, (Butter) oglašite v moji mlekarni.

Ja z prodajem mleko, ki je pasteri-lizirano; dobivam ga naravnost od far-merjev. Mleko je preje natančno pre-iskušeno in pregledano od Mestnega zdravstvenega urada (Health Depart-ment) predno gre iz mlekarne; torej farantiram ali jamčim, da je naravno. Mleko take vrste je posebno priporo-čati otrokom rejencem.

Mleko vzdržam po hišah točno vsak dan na pravem času.

Za obilna naročila se toplo priporo-čam:

FRANK GRILL.
slovensko-hrvatski mlekar

ČENJ. ČLANI IN ČLANICE
TER ČITATELJI! Kupujte pri
trgovcih in podpirajte trgovce, ki
oglašujejo v našem listu!

KONVENCIJA K.S.K. JEDNOTE

v Eveleth, Minn.,
meseca avgusta, '17

Minneapolis, St. Paul in Sault
Sainte Marie, "Soo Line" že-
leznička ponuja gg. delegatom te
konvencije najboljšo postrežbo
pri vožnji na železnici med Chi-
cago in Duluthom.

Vlak odpelje redno vsak dan iz
Chicago ob 5:30 popoldne z Grand
Central postaje na Harrison St.
in 5. Avenue.

Kupite torej vožnje listke za
"Soo Line" železniško progo.

J. C. POND,
A. G. P. A.
Chicago, Ill.

DRUŠTVO "MARIJE SEDEM ZA-
LOSTI" ŠT. 30. K. S. K. J.,
ALLEGHENY, PA.

ima svojo redno mesečno sejo vsako
drugo nedeljo v mesecu v Kranjsko
Slovenskem Domu, 57 in Butler St.,
Pittsburgh, Pa.

Uradniki za leto 1917:
Predsednik: John Mravintz, 1107
Haslage Ave., N. S. Pittsburgh, Pa.
I. tajnik: Frank Trempush, 4628
Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Zastopnik: Nikolaj Prokselj, 568
Butler St., Etna, Pa.
Društ. zdravnik: Dr. C. J. Stybr,
805 Lockhart St., N. S. Pittsburgh,
Pa.

Člani se sprejemajo v društvo od
16. do 50. leta; posmrtnina je \$1000.,
\$500. ali \$250. Naše društvo plačuje
\$5.00 bolniške podpore na teden pri
vsaki redni mesečni seji.

Slovenci in Hrvati, kateri še niste
pri nobenem društvu, spadajoče h K.
S. K. J. se uljudno vabijo pod zastavo
zgoraj omenjenega društva.

Za vsa pojasnila se obrnite na zgo-
raj imenovane uradnike društva. V
slučaju bolezn se mora vsak član tega
društva oglašiti pri II. tajniku Josip
Matešič, 5211 Natrona alley, Pitts-
burgh, Pa., isti dan ko zbolni in ravno
tako zopet ko ozdravi.

Lastujte farmo, kjer far-
merji napredujejo.

Upper Wisconsin
"The Cloverland of America"

Zakaj se izmučiti v prenapo-
ljenih krajih, ako morete z lastnim
trudom lažje in hitreje napredovati, ako
lastujete farmo v neprekosljivem okraju se-
vernega Wisconsin.

Ta nov prostor je bil odprt šele pred
tremi leti naseljenem in mi damo vam
posebno nizke cene, da boste kmalu iz-
plačali. Ohrski so posebno ugodni ter
vam prijateljsko pomagamo, da se u-
stanovite.

Wisconsin je ena najboljših far-
merskih držav. Državna statistika do-
kaže, da se tu dobi na akre več pri-
vesti.

DVE BREZPLAČNI KNJIGI POVESTA VSE. — PIŠITE PONJU.
Knjigi sta "Farm Homes in Upper Wisconsin" in "Happy Homes in Happy
Land". Vsebujejo popoln popis posestev, map, slik in poslopj, itd. in več pisem
onih, ki so se pred par leti tja naselili. V teh knjigah so označene naše cene in
plačilni pogoji. Čitajte ti knjigi. Izprevideli boste nove čudeže in možnosti v
novi deželi. Pišite še danes zvečer. Jako napredna slovenska naselbina se na-
haja na naši zemlji. Imena in naslovi par teh zadovoljnih oseb vam pošljemo,
ako zahtevate.

MATH CESAR, lokalni slovenski prodajalec.
A. R. CODE, L. and Sales Manager EDW. HINES FARM LAND CO.
1324 Otis Building Največji lastniki zemljič v Wisconsinu. CHICAGO, Ill.
(1920 K.)

POD VLADNIM NADZORSTVOM ZEDINJENIH DRŽAV.

Ustanovljena
leta 1857

Nacionalizirana
leta 1864

ŽE 60 LET

je ta banka varno čuvala in držala prihranke ljudstva našega mesta. Ustanovljena je bila leta 1857. Sedaj ima že 14,000 ulagateljev. Njeno skupno premoženje, ali imetje znaša nad \$8,500,000.00. Preostanek glavnice in čisti dobiček znaša nad \$550,000.00, kar se drži v posebnem zaščitnem skladu.

Naložite torej Vaše prihranke v
NAJSTAREJŠI IN NAJVEČJI BANKI V JOLIETU.

3% Narastile obresti se polletno pripisujejo k glavnici, 3%
ali pa izplačujejo na hranilne vloge od \$1.00 naprej.

FIRST NATIONAL BANK OF JOLIET.
Joliet, Illinois.
"LJUDSKA BANKA".

PRVA-DRUGA NARODNA BANKA V PITTSBURGU

Nikar ne pošiljajte nam de-
narja v svrhu pošiljatve
v Avstro-Ogrsko

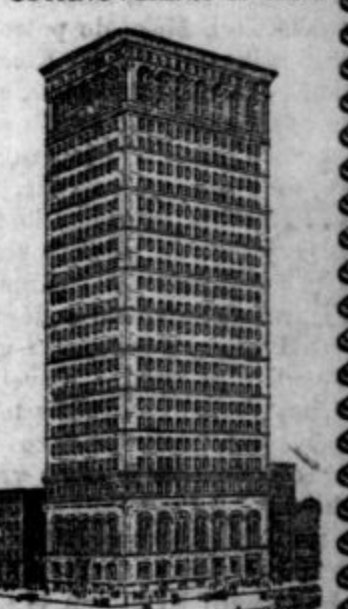
IN SICER DO TEDAJ, KO VAM NAZNANIMO, DA JE ZOPET
MOGOČE POŠILJATI DENAR V STARI KRAJ.

Prva-Druga Narodna Banka, v PITTSBURGU, PA.

Med tem sprejemamo denar na hranil-
no vlogo, za katero plačujejo obresti.

FIRST-SECOND NATIONAL BANK
Corner Fifth Ave. & Wood Street, Pittsburgh, Pa.

USTANOVljena L. 1852.

Lastno poslopje.

ZA ADRIJO...

Povest iz uskoško-benečanskih bojev. — Spisala Lea Fatur.

(Nadaljevanje).

"Naj pridejo ponje!" zagrmí Juriša. "Teško jih čakamo!" udari Franko! de Leo nadaljuje: "Na tak odgovor Ferdinandov se zapri Benečani vse prelaze, je priplul Pasqualigo pred Senj. In ko se je vrnil na Frankopan v Senj, mu je poslal don Filippo nemudoma pismo. Vrne naj mu galejo, blago, posebno topove. A naš Nikolaj mu pošlje po istem poslanem pismo in skrinjico z Venierovo glavo. Piše, da obžaluje ves dogodek, toda galeje ne more vrniti brez nadvojvodovega ukaza. Tri topove pa postavi na svoj grad Novi..." "Streliš! Dobra je ta!" udari Juriša. "Na slavo Frankopana!" "In še tisti dan," se pomene Vinko, "sem potopil galejo pod kulo sv. Save". — "To je zija! Benečani!" se nasmeji Zora. "In še tisti dan," reče Daničič, "je zaprl Pasqualigo morje pri Reki. Nad Senj se ni upal: Boje se nas — hahaha... Kaj molčiš tako, reverendissime? Razderi vendar katero, Ivo..."

Mladi pater upre oko v junake v svetlem orožju, pogleda skoz okno na Adrijo in vzdihne: "Vse je uredil Frankopan. A skrbi me, da ne podležemo nazadnje vendarle. Teško je slabemu, ki se bori s silnim! Šarijo in mrevarijo na Dunaju. Mož je Ferdinand — toda Matija... Klessl gori za Benečane, piha cesarju na dušo... Klessl pravi, da ni vredno toliko komedij zaradi par Uskokov, rojenih razbojnikov! Ferdinand zahteva, da odpro morje, ne da bi kaznoval na Uskoke. A večkratne priitožbe kramarjev so imele vendar uspeh, da je poslal cesar komisijo, feldmaršala Adolfa grofa Althama, barona Marka Beeka in Bouhoma. Ukazal je, da kaznujejo krivce in prestavijo druge Uskoke iz Senja. Dobro za nas, dokler brani Ferdinandova volja, da se uresniči to. Saj je on prihodnji cesar — komisariji hočejo ustreči tudi njemu. Ustavili so se na Reki, ker se je izjavil Frankopan, da ne mara nikogar v Senj, dokler stotniku je deli pravico on. Zato so povabili komisariji vojvode senjskih Uskokov — vas tri — na Reko, zato pijemo razhodnico... Frankopan je svetoval, da zahtevate sprevidno pismo. Dobili ste ga. Razhodnico pijemo. Čujte: ko pridete na Trsat, postavite se v samostanu, zahtevajte novo sprevidno pismo — in vrnite se srečno..."

"Ne bodi baba!" udari orjaški brat ožnega po plečih. "Ne ka! Zorini oči. Ta komisija je le navidezna. Pogledali smo v skrinje... Graški svetovalci, komisariji, prsičejo na našo nedolžnost. Vršili smo le pravo maščevanja. Drugo je seveda, če... V slučaju, da bi dosegli vendar Benečani kaznitev Venierovih ubijalec — me skrbi največ" — Juriša pokaže na svoj vrat. "Umrl bi rad pošteno smrti in upam v Majko Trsaško, četudi sem nevreden grešnik. Ne plakaj, Zora... Može voljo poznaš. Pijte šentjanžveca, bratje! Konji pečejo — hajd na Reko!"

Eno noč, en dan sta trepetala pater Ivo, Zora. Ves dan se je ozirala, poslušala plaha deklica. Že je padel mrak na Čres in Vratnik, že je vstajala iz njega tesnoba srea. Kar udarijo kopita, zagrmí Jurišev glas: "Hej, Pero! Mijo! Zora! Mara! Gospodar prihaja. Vina v dvorano! Z menoj, Vinko, Daničič Teci, Mijo, do patrov, do podstotnika..." — Kmalu je polna dvorana radovednih lic. Vse poslušajo napeto. Juriša si gladi lice, pravi: "Ljubeznivo so sprejeli komisariji vojvoda. Seveda... Niso prišli prazni in ta komisija je bila le pesek v cesarjeve in benečanske oči. Komisariji so izprašali natančno o dogodkih pred Hvarom, o osvojenju galeje. Vojvodi niso tajili. Osveta je dolžnost, branili so tudi s tem cesarske last, nadvojvodovo čast. Dubrovčanom pa je treba vrniti o priliki... Ko so slišali o komisiji, so poslali gostobesednega Ahila Pucelja na Reko. Ta je našteval naše zločine! Komisariji se niso ozirali na Dubrovčane. Svobodna vam je, junaki, pot, so rekli, po zdravite grofa Frankopana. Za sedaj..." Juriša pokaže na svoje grlo — "ni nevarnosti. Graški svetovalci dolže ljudovlado, da je

samo ona kriva vseh zmešnjav, ker je sporočil tržaški škof: Benečani se pripravljajo resno na kopnike in na morju. Napadi na gorške meje so se ponovili — bojimo se še hušjih. — Sino je samo to, da se je priklatil na cesarski dvor v Pragi Medici, ki nabira po vsej priški skrivoma vojaške. Prepričal se bo, da hoče cesar mir, da se brani samo nadvojvoda naši premetitvi. Stavlil bo zopet vse njihove premetene pogoje: Da se proda Senj, senjske šume, da nas ne more plačevati naš knez. In tako naprej — po starem... Potem dovolijo kramarji svobodno pot po njihovi Adriji — toda le tako, da se prizna njihova nadvlad. Ej, kaže benečanske! Modri ste! Vendar uvidi tudi cesar, da ni dobre moke iz plesnivega žita..."

XXXIII.

Valovi, belogrivi konji, skačejo visoko, mečejo črne galeje pred luk, dvigajo vetrnjake ob mostišču, butajo v mestno obzidje. Kot bi se jezila Adrija, da jo straži Benečan, da straži Nemeč Senj. Plahe se stiskajo senjske hišice druga k drugi, prazne so ulice. Le korak nemške straže odmeva po njih. In okrog kastela se poigrava burja s sivimi lasmi sključene starke. In okrog kastela zavirajo kite, zafri pisan trak, padajo biseri, svetle solze... Gorje slabemu, ki se bori s silnim! Hreljanovička in Zora se objameta, naslonita na železna trdna vrata kastela. O, solnčen je bil dan, dan naščevanja! A zdaj je pregnala temina svetlobo, zdaj umira za debelim zidom življenje matere, sestre. Gorje! Vinko Hreljanovič, Juriša Senjanin! Junaka brez primere, vredna slavne smrti v boju. Zdaj vama plete rabelj vrv. Oj sramota! Beda! Čujte, volkovi v gori! Čujte, vesle! Senjski plemiči v ječi... Dolgo se je upiral svetli knez Primorja, Ferdinand. Pripravljali je Benečanom jabolka, ni hotel izročiti Uskokov, ne v kazni, ne v premeščenju. Majnika leta 1613. je padel Venier od Vinkove roke. Zdaj so zadnji dnovi listopada 1614. Zdaj čakajo krivci kazni. Strogo je zapretil cesar, da hoče imeti mir. Nadvojvoda naj uredi enkrat uskoško vprašanje. Teško leto 1614. za Senj! Teško slabemu, ki se bori s silnim. Ljudovlada hoče pokazati svojo moč... Po novem letu so postali hušji benečanski napadi. Hoteli so osvojiti Lovrano, opatišo sv. Jakoba, Bag. V Červinjanu so naredili pristanišče, da ne bi plačevali več nadvojvodu tržnine in mitnine. Pred senjsko lukso so postavili stolpe, da branijo plovitev in ribarenje, zaprl so Reko, Trsat, požgali zalogo žita v okolici samo zato, da ne bi dobili Senjani hrane. Uskoki so si poiskali hrane preko gora. Začetkom leta so zaplenili na dalmatinskih obali dve ladji, suknja, platna, svilene tkanine in brod dišav in sladkorja. Po gorah so pritovorili plen v Senj in kazali Benečanom osle. Zdaj je zaprl Pasqualigo najstrože tržaško lukso, češ da prodajajo tu uskoški plen in pošiljajo najdražje stvari na Dunaj in v Gradec. Napadal in rušil je tržaške soline, ustavljal ladje s soljo, metal mornarje v vodo. — Uskoki so si osvojili trdnjavo sv. Mihaela na strni pečini nasproti Zadru in postavili tja svojo stražo. Odtod so napadali Turke in Benečane. Nato je zaprl Pasqualigo vso morsko obalo ob nadvojvodovi zemlji in branil še trgovino po suhem. Pri Gradu so pomaknili Benečani državni mejnik tri milje naprej, mitničarju v Červinjanu so pobrali denar in mu grozili s Palmanovo, če bi še pobiral mitnino. Še sodno oblast na avstrijski zemlji si privajajo Benečani. Ličanskih Vlahov so odpeljali 1200 duš iz cesarske zemlje, kršćanske begunce silijo nazaj pod turški jarem, zločinec in izdajalec dajejo zavetja. Posebno trpi Senj, Istr. Reka pošilja nujne prošnje za strelivo, Frankopan utrjuje Novi, Trsat. Benečane srbe njihovi topovi na novijem obzidju...

Divja burja. Ustavlja, a ne ustavi mladega redovnika. Teško je konju, težko je jezdecu, slaba je pot po skalovju v Novi. A morje je viharo. Pasqualigo preži na Uskoke, na komisarija. Čim bodo

kaznovani krivci Venierove smrti, odpre beneški admiral pota... Z Bogom, bratove predrzne poti, z Bogom, uskoška slava. Za Evropin mir se je bojeval Uskok. Zdaj ga žrtvuje Dunaj Benečanom... Mzla je burja, iztisne redovniku solzo... Huda je burja, se zapleta v haljo, meče konju pesek v oči. Težavna je pot, ustavlja se konj. Naprej, zlatogrivec, naprej! gladi premirja roka konjev vrat, oko redovnikovo se ozira proti Trsatu, posinele ustnice šepečejo: "Prečista, Sveta, reši nas sramote..."

V Novi je odšel Frankopan. Benečani groze z napadom njegovega mesta. Hrvaški velikaš ne more gledati, kako gospodari Nemeč z Uskoki. Cesarjevo poročilo o pritožbah Benečanov zoper njega je ujezilo Frankopana, da je pustil stotniško službo. Kaj bo branil Senj, ko mu jemljejo najboljšo stražo, hočejo obehati Uskoke Benečanom na ljubo. Naj si poišče cesar boljše stotnika, Frankopan ima dovolj dela z obrambo svojih gradov. Težki časi so tu... Zato bi trebalo varčevati z uskoško krvjo — zato bi trebalo postaviti se kot en mož nasproti Benečanom. A cesar, država imajo druge posle in skrbi... Ubogo primorje...

Buči morje, šumi burja, razburjen hiti senjski potok po kameniti strugi mimo kastela. Potok pripoveduje bledemu jetaiku o nekdanjih dneih, ko je bila prišumela Benečanka v svili in kadifli, ko so živele nekje na dnu trdega sreča sladke sanje. Oj Adrija! Oj ljubljene divni bregovi! Bi mogel prodati Uskok vas, svojo čast? Ugasnile so solnčne oči, umolknil vesel duh — ni usojeno. Cecilija... Benečan in Uskok se ne moreta družiti, Foscarini... Bodi ponosna Senjanica, Zora, hči Orlovčice...

Zajetih rok hodi Juriša po okrogli sobi. Gleda na Vratnik, gleda na Adrijo. In ježe se obrvi, stiska pest: Po gozdu prihaja Turčin, Adrijo straži Benečan. A vojvoda Juriša so obsodili na vislice. Jutri naj bode slavnemu življenju sramotni konec... Hišo mu podero komisari — sestra oslane sirota. Jutri — ali še nocoj umrje. Ni mu žal življenja. A žal mu je junačevanja. Kdo bo skal turške glave, kdo nagajal Benečanu? — Dovolj — dovolj, Juriša. Slavno stopiš pred senco očetovo. Gorel je Karin. Pulj, Trebinje. Gorele so turške vasi. So dali radi Turki hčer? blago! O, radi... Drčala je Morana po Adriji... Za Adrijo! Za Klis! Za Senj! So dali radi Benečani mošnje zlata? zaloge suknja? O, radi... Hej, Senjanin! Slaven ti bo spomin. Tresla se je Turčija in Benečija pred tvojim imenom, tresel se je mogočni dož. A najlepša Benečanka, kneginja slavne ljudovlade, je trepetala zate...

Smrt... Nikdar se je ni bal Senjanin. Junaka ni strah. Predzno jo je iskal, ušel je prenogokrat. A zdaj je konec junaške pesmi, tršaški pevec... Svaril si me pred vislicami... Ko se zgrne pobožni narod na Trsat se ustavi žarnooko dekle, se upokoni primorski fant: Slepce poje smrt Juriša Senjanina. Trikrat je zapadel rabilju. Prvič ga je rešil dožinja, drugič Uskoki, tretjič ga je odpeljala vila z Velebita, zabilala ga je Adrija. Poj slepec! Budi kamenje in trnje, da pojo mladenci o junaštvu, ki ne mine... Lepa je bila pesem, slepec. Pesem o uskoški bedi. Krasna pesem. Da bi se razjokal, zaklel. Zdaj je konec... Mrzlo je obsenčilo v spanju junaka. Mati je stala pred njim. Odpirala je ustni. A ni rekla: Moj sin, zelen lavor mojega upanja. — Ni vprašala: Kje si bil, ko je umirala najboljša mati? — Samo premaknile je bolesto ustni, samo mignila je z roko... Vem, mati — razumem. Pridem. Umejem tvoj klic, burja, morje. Pridem. A n smrt sem obsojen. Na vislice. A slava Majki Trsaški! Ni prevarjen, kdor upa v Njo. Sestrina nežna duša, zvesti brat, delata zame. Ubežim. Jutri bo ječa prazna. Eggenberg ve za to. Bežim k Frankopanu v Novi. Ne boji se on, ne boji se Zrinjski cesarja. V Novi, v Selcah se zbira prognani Senjani. Udarili bi na Senj. Pa velika je moč nadvojvodove volje. eHj, brate — umiraj in poji! Hej, bratje, ko zaplešete svatbeni ples, bo stal Senjanin za vami in vas bodril... Zora, Ivo! S solzami vama plačujem trud. Iztekla je ura, poravnaj se račun.

Slava Bogu in Majki božji — vragu zasmeš!

(Dalje prihodnjič.)

Po 4 letnem delovanju in poskušanju se je nekemu inženirju v Kansas City, Kans. posrečilo sestaviti akumulator, s katerim je mogoče pridobivati elektriko iz zraka. Stroški tega pridobivanja so zelo nizki.

SVOJI K SVOJIM!

Rejaki Slovenci iz Chicaga in bližnje okolice! Kadar rabite avtomobil pri raznih prilikah, na pr.: pri porokah, krstih, pogrebi i. t. d., obrnite se na podpisane, ki vas bo točno in zadovoljno postregel.

Jaz stanujem sedaj v sredini naše slovenske naselbine, na: 2107 Coulter St. (med So. Hoyne Ave. in So. Leavitt St.)

Pokličite me po telefonu, bodisi po dnevu ali ponoči: Canal 5889.

Z velespoštovanjem
ANDREJ GLAVAČ,
2107 Coulter St., Chicago, Ill.

Važno navodilo za poletje.

Nastop zgodnjega poletja nam rad prinaša hude bolečine v želodec in črevesju zaradi nepravilne hrane, zaradi vremenske izpremembe med toplim dnevom in hladno nočjo, zaradi izpremembe vode i. t. d. V tej zadevi bi se morali držati važnega navodila, ki nam veli, da mora imeti črevesje vedno pristo in odprto pot in da mora biti isto vedno v redu. S pomočjo Trinerjevega ameriškega grenkega zdravilnega vina lahko vse to dosežete, oziroma se držite tega navodila. Trinerjevo zdravilo odpravlja iz želodeca vse kvarljive snovi, povrača prebavno delovanje in daje črevesju odprto pot. Vsled tega je Trinerjevo ameriško grenko zdravilno vino najboljši pripomoček pri zabasnosti (zapeki), neprebavi, napejanju, glavobolu in drugih neprilikah. Cena \$1.00 v lekarnah. — Trinerjev Liniment je tudi zelo koristno zdravilo, katero bi se moralo držati pri vsaki hiši če ima kdo oteklino, nevrvalgične bolečine, otiske i. t. d. Ta Liniment je osobito priporočljiv za utrujene noge; rabi se ga naj po kopelji nog. Cena 25 in 50c v lekarnah; po pošti 35 in 60c. — Jos. Triner, izdelujoči kemist, 1333—1339 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

(Advertisement.)

Kdor se pomaša s "self-made" močatostjo, dela krivico svojemu krojaču.

Dobrovoljčka do gotove meje imajo povsod radi.

Prva in edina slovenska trgovina z OBUVALOM (OEVLIJI) v Chicagu, Ill.

Andrej Ogrin, lastnik

1845 W. 22. St., Chicago.

Se toplo priporoča rojakom Slovincem in bratom Hrvatom. — Svoji k svojim!

MARIJA SLUCA

1828 W. 22nd St.

Chicago, Ill.

Telephone Canal 4739

izkušena in z državnim dovoljenjem

potrjena

BABICA

se uljudno priporoča slovenskim in hrvaškim ženam in ogramim Slovincem.

V blagohotno vpoštevanje!

Neoziraje se na to, da so cene pri raznem blagu in delu vsled vojne zelo poskočile, se mi držimo še vedno starih cen, ali onih, katere smo vam dajali že leta in leta nazaj.

To naj vam služi v znak in dokaz, da smo mi prijatelji delavskega ljudstva.

Uspeh in potreba pri našem podjetju sta bila vedno udobna ter povoljna od strani vseh naših pacientov. Pridite torej že sedaj k nam, ako imate slabo zobovje; isto vam bomo mi popravili baš v tem izjemnem času izbornu in po izjemnih cenah.

Za danes še ne moremo naznati, kedaj ravno bomo prisiljeni povišati naše cene; to se lahko zgodi že prav kmalu. Cene se bodo premenile vsled visokega podražjenja in davka na raznolično blago in potrebščine, spadajoče v to stroko.

Boston Dental Co.

3009 E. 92. St. II. nadstr., South

East in Cor. Commercial Ave.

South Chicago, Ill.

Priznani Zobozdravniški zavod

\$8 ZOBOVJE SAMO PO \$4

To zobovje je krasno naravno sestavljeno.

Naš oddelek za ulaganje plošč pri zobovju ima v rokah posebni in večji zdravnik, ki ima že večletno skušnjo; vso to delo izvršuje sam. Ne pozabite, da mi jamčimo za vsako delo, da lahko z našim umetnim zobovjem grizete trdo kuzo s storža.

Ta naš specialist, ki polaga zobne plošče pomeja do 15 umetnih zobovij sleherni dan; vsled tega lahko izvrši svoje delo boljše, kot drugi dentisti, ki imajo tak opravke le 1 krat na mesec. Naš specialist naredi torej 6 boljših plošč, kot kak drugi — le eno.

Zlate zobne "Bridge" krone

\$3 SAMO \$3

G. O. D. Sutton, 9120 Exchange Ave., Chicago, Ill. vam bo z veseljem pokazal, kako izvrstno in dobro je bilo njemu narejeno umetno zobovje v našem zobotehničnem zavodu (Boston Dental Parlors) na 3009 E. 92 St., So. Chicago, Ill.

Čitajte sledečo zahvalo: V prijeto dolžnost si stejem, da naznanjam svojim prijateljem in vsemu občinstvu glede uložnega mi umetnega zobovja, katero mi je naredil zobozdravniški zavod "Boston Dental Parlors". Moje "bridge" delo je popolno. Jaz imam umetno čeljust s petimi in 6 zobmi, več zlatih zobnih kron. In pri vsem tem nisem občutila niti najmanjše bolečine.

Mrs. Litinski, 8210 Bond Ave., So. Chicago, Ill.

BOSTON DENTAL PARLORS,

3009 E. 92. St. So. Chicago, v "Uebelle" posloplju.

Dr. FERGUSON, naslednik.

Telefon: So. Chicago 1622. Odprto zvečer in ob nedeljah.

Za časa neznosne draginje

V LEKARNAH

CENA \$1.00

se mora vsakdo čuvati nevarnih boleznih, ki pomenijo propast družinskih prihrankov. Tukaj je vresničen pregovor "Takojšnja pomoč, je najboljša pomoč". — Zaprite, glavobol, izguba teka, splošna slabost, vsi taki znaki so opomini, da si poiščete uspešno, zdravilo, pravočasno negovanje črev odstrani navedle, ki bi lahko nastale v bodočnosti.

TRINERJEV AMERIŠKI ELIKSIR IZ GRENKEGA VINA.

je pravo zdravilo, ki ga rabite v takih slučajih. Ono izdiči čreva, odstrani vse nabirajoče se odpadke, v katerih se plode in goje bakterije, pomaga prebavi, povrne tek, krepi kri in želodec, ki se potem lahko obrani množici bakterijskih napadalcev. V gori omenjenih slučajih nastane nervoznost, nered v želodec, priženskih prejemah življenja ali pri premogarih v premogarskih okrajih itd. Pripravljeno je iz grenkih rastlin, bilk in skorij neprecenljive zdravniške vrednosti in čistega naravnega, močnega rdečega vina. Celo najbolj občutljiv želodec ga sprejme z lahkoto. — Cena \$1.00, v lekarnah.

Trinerjev oblič

prinese v vaš dom pravo družinsko zdravilo. To je neprekosljivo za revmatizem ali nevralgijo, je izvrstno za poškodbe, razpokline, otekel in ohrome vrat, itd. zelo krepčilno za utrujene mišice po trudopolnem delu ali za utrujene noge po dolgi boji. Cena 25 in 50c, v lekarnah, po pošti 35 in 60c.

Trinerjev olajšatelj kašlja

je najbolj uspešno zdravilo za prehlade in kašelj, hripavost, bronchitis, naduho, itd. Cena ista kot za oblič. Trinerjeva zdravila so dobila največje mogoče nagrade pri več mednarodnih razstavah. Zadnje nagrade: Zlata kolajna — San Francisco 1915, Grand Prix — Panama 1916.

Jos. Triner

izdelovalec

1333-39 S. ASHLAND AVENUE

CHICAGO, ILLINOIS